БЕЛАРУСКАЯ МАЛАДЗЕЖНАЯ ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЧЗ ЗМЕНА

29 снежня 1994 г.
Чацвер
№ 140(13857)
Кошт у розніцу 40 рублёў
Выдавецца з 1921 года

– След снежнага чалавека!
– Гэта мой кум. Ніяк не можа купіць абутак...

Малюнак Яна БУСЛА.

У Мінску, у акрабатычнай зале таварыства "Працоўныя рэзервы", прайшоў міжнародны турнір па акрабатыцы, прысвечаны 50-годдзю Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне.

У спаборніцтвах аспрэчвалі першынство спартсмены з Вялікабрытаніі, Польшчы, Германіі, Беларусі, Літвы, Малдовы, Расіі, гарадоў Масквы і Санкт-Пецярбурга.

Найбольшую колькасць узнагарод заваявалі нашы акрабаты.

НА ЗДЫМКУ: пераможцы спаборніцтваў сярод мужчынскіх пар— брастаўчане Сяргей Глушчук і Анатоль Шыбун.

Фота Генадзя СЯМЁНАВА, БЕЛІНФАРМ.

Кур'ер "ЧЗ"

Прэзідэнт сустрэўся з моладдзю

У панядзелак адбылася сустрэча Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь з прадстаўнікамі маладзёжных арганізацый. У ёй таксама прынялі ўдзел кіраўнікі выканаўчай улады абласцей, міністры. Размова тычылася сённяшніх праблем маладога пакалення, будучага развіцця дзяржаўнай маладзёжнай палітыкі.

Як адзначыў А.Лукашэнка, гэты дыялог важны і працяг яго актуальны, бо будучыня ў многім залежыць ад тых юнакоў і дзяўчат, што сабраліся ў вялікай зале Савета Міністраў. Кіраўнік дзяржавы лічыць, што фінансаванне мерапрыемстваў у галіне дзяржаўнай маладзёжнай палітыкі павінна мець прыярытэтнае значэнне. Нават з рэзерву ўрада могуць быць знойдзены сродкі на гэтыя мэты. Для падтрымкі моладзі трэба шукаць самыя спрыяльныя варыянты.

Пад час сустрэчы Прэзідэнт адказаў на шматлікія пытанні аўдыторыі.

Па выніках размовы мяркуецца выдаць прэзідэнцкі ўказ, які арыенціровачна будзе называцца "Аб першачарговых мерах у галіне дзяржаўнай маладзёжнай палітыкі".

Вольга ШАЎКО.

Вадзіцелі запатрабавалі павышэння зарплаты

27 снежня пасля 9 гадзін раніцы мінчане, якія выйшлі з дому, апынуліся ў экстрэмальнай сітуацыі — спыніўся рух аўтобусаў па гораду.

Вадзіцелі прадпрыемства Мінскпасажыраўтатранс аб'явілі забастоўку да 13 гадзін. На шчасце, працаваў электратранспарт, і натоўпы пасажыраў пачалі асаджаць перапоўненыя тралейбусы. Асабліва дасталося мінчанам, якія жывуць у аддаленых ад цэнтра мікрараёнах, дзе пераважае аўтобусны рух.

Што ж прымусіла вадзіцеляў пайсці на такую акцыю? На дадзенае пытанне карэспандэнту Белінфарма адказалі ў вытворчым упраўленні транспарту і сувязі Мінгарвыканкама.

Аказваецца, асноўным матывам забастоўкі стала патрабаванне павышэння заработнай платы. Справа ў тым, што для прадпрыемстваў транспарту прымяняецца паправачны каэфіцыент да мінімальнай зарплаты 1,15. Гэта значыць, тарыф першага разраду тут роўны 25300 рублёў. Транспартнікі палічылі яго недастатковым і запатрабавалі ўстанавіць паправачны каэфіцыент у памеры 1,75, што дало б магчымасць павялічыць мінімальны тарыф да 38500 рублёў. Як падлічылі ў Мінгарвыканкаме, гэта выклікае неабходнасць адшукаць з бюджэту рэспублікі 4021,9 мільёна рублёў. Дзе ўзяць цяпер такія грошы? Гэтага пакуль не ведае ніхто.

Зразумела, у дадзенай сітуацыі ўзнікае нямала няпростых пытанняў. Напрыклад, колькі ж атрымліваюць цяпер вадзіцелі гарадскіх аўтобусаў? Аказваецца, за лістапад у сярэднім іх зарплата склала 420 тысяч рублёў, а сярэдняя па прадпрыемствах "Мінскпасажыраўтатранса" — 337,4 тысячы рублёў.

Ужо да 12 гадзін дня былі падлічаны "вынікі" забастоўкі. Нанесеныя гораду страты склалі каля 90,9 мільёна рублёў. А хто можа суміраваць выдаткі гараджан, якія спазніліся па віне транспартнікаў на паязды, самалёты ды і проста па сваіх асабістых справах?

Адметна ў гэтай сітуацыі і тое, што, як паведамілі ў вытворчым упраўленні транспарту і сувязі Мінгарвыканкама, з юрыдычнага пункту гледжання забастоўка выглядае як бы незаконнай, паколькі ў перыяд яе арганізацыі і аб'яўлення быў дапушчаны шэраг парушэнняў. Але, як кажуць, справа зроблена.

Цяпер слова за тымі, да каго былі звернуты погляды бастуючых.

Каб ведалі і помнілі

Імя Францыска Скарыны прысвоена адной з новых вуліц у Навагрудку.

Такое рашэнне мясцовыя ўлады прынялі па прапанове створанай пры гарвыканкаме тапанімічнай камісіі. Адначасова яшчэ пяць новых вуліц горада атрымалі імёны нашых славутых землякоў: Іаахіма Храптовіча, Уладзіслава Сыракомлі, Ігнація Дамейкі, Уладзіслава Дыбоўскага, Янкі Неманскага. Апошні быў ураджэнцам Навагрудчыны і загінуў у гады сталінскіх рэпрэсій. Яшчэ адна вуліца носіць імя сусветна вядомага польскага кампазітара Міхаіла Агінскага, біяграфія якога цесна звязана з цяперашняй Гродзеншчынай.

БЕЛІНФАРМ.

А без вады...

Толькі тры дні ў тыдзень маюць гарачую ваду ў сваіх кватэрах жыхары Асіповіч.

Справа ў тым, што гарадская казна амаль пустая. І таму месяц назад у гарвыканкаме вырашылі даваць гарачую ваду гараджанам чатыры разы на тыдзень. Але недахоп грошай праз некаторы час прымусіў скараціць графік.

Іван СЦЯПУРА.

Будзем з ёлкамі

Набліжаецца Новы год, і лясніцтвы рыхтуюцца да навагодняй кампаніі.

У Мінску, напрыклад, арганізаваны гандаль пушыстымі прыгажунямі ў дзесяці кропках — каля кінатэатра "Кіеў", на плошчы Казінца, у мікрараёне Шабаны, каля ўнівермага "Беларусь" і ў іншых месцах.

М.ВАСІЛЕЎСКІ.

Прачыталі раней

на 49 гадоў сімвалічнае пісьмо жыхарам Карманшчыны, якое летась заклалі ўдзельнікі святкавання 50-годдзя вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, невядомыя.

Іх зацікавіў, як вы і зразумелі, не змест паслання нашчадкам, а капсула з бронзы, якая была замуравана ў бетонную пліту на вайсковым мемарыяле ў в. Касцюкоўцы.

А студэнты смяюцца

Час такі зараз, што не да смеху. Але студэнты Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны, не звяртаючы ні на што ўвагі, смяюцца самі і пацяшаюць іншых.

Тэатр эстрадных мініяцюр, створаны тут 10 гадоў назад, нядаўна адзначыў свой сціплы юбілей. Адзначыў шырока і весела — разам з гамяльчанамі смяяліся артысты студэнцкіх тэатраў з Мінска, Бранска і Чарнігава.

Васіль БАРХАНАУ.

Курсы валют на 28 снежня:

	Даляр ЗША		Ням. марка	
	Скупка	Продаж	Скупка	Продаж
"Комплекс"	9600	10000	6048	6340
"Прыор"	10000	10500	6340	6600
"Белбізнес-банк"	9800	9700	6145	6200

"ПАС" — палітыка-аналітычная служба

ЦЭЗУРА

Тыдзень перад каталіцкімі Калядамі ў найноўшай беларускай гісторыі, па ўсёй верагоднасці, будзе стаяць асабняком. У святцах нашага часу яго храналагічныя адметы можна параўноўваць з цэзурай. Своеасаблівая паўза, узнікшая ў тым ліку і на старонках перыёдыкі ў выглядзе белых палос і калонак на месцах вядомага даклада С.Антончыка, вызначыла ход развіцця падзей.

Цяжка гаварыць аб нейкім кардынальным уплыве на сітуацыю беспрэцэдэнтных фактаў нявыхаду ў свет па палітычных матывах буйнейшых рэспубліканскіх газет або выхаду іх з "цэнзурнымі клішэ", аднак, безумоўна, рэха вымушанага маўчання доўга яшчэ будзе, як ні дзіўна, чуваць не толькі ва ўладных апартаментах. Узрушэнні ў калідорах "чацвёртай улады" працягваюцца, па сутнасці яны сталі люстраным адбіткам калізій, звязаных з функцыяніраваннем галін улады, так бы мовіць, сапраўднай, маючай дзяржаўныя рычагі кіравання. Распачынаўся перадкалядны тыдзень даволі трыдцыйна. На чарговыя пленарныя пасяджэнні сабраліся дэпутаты. XVI сесія парламента працягвала работу згодна з рэгламентам. Не з'яўлялася сакрэтным і кола пытанняў, якія планаваліся да разгляду. Але аўторак у Авальнай зале ўсё ж, здаецца, стаў для прэзідэнцкай каманды "чорным". Хаця да падобнага "эфекту бумеранга" з нагоды абнародавання ў ВС даклада прадстаўніка апазіцыі можна было падрыхтавацца і больш адэкватна, прынамсі, не рабіць шэрагу памылковых дзеянняў і рухаў пасля зачытвання "карупцыйнага кампрамату". Між тым, факт застаецца фактам: памылкі зроблены. Пытанне ў тым, наколькі зграбна ўлада ў стане зменшыць іх эфектыўнасць, уздзеянне на далейшы ход падзей.

Сяргей Антончык выступіў з дакладам, за чым паследавалі заявы аб адстаўках (дарэчы, прэзідэнтам не прынятых) і экспромтная прамова самога Аляксандра Рыгоравіча. Яе магчыма лічыць даволі паказальным узорам удалага экспромту, аднак тое, што назіралася пазней, калі і можна назваць экспромтам, дык ніяк не ўдалым. Прэса, бадай, упершыню ва ўмовах адноснай галоснасці выканала партыю "прымы" на палітычнай авансцэне. На другі план адышлі нават куды больш значныя падзеі, напрыклад, візіт Лукашэнкі ва Узбекістан і інш. Безумоўна, яны непараўнальныя па маштабах з тымі, якія ўзрушалі грамадства на мінулым тыдні і працягваюць узрушаць. Але ўлада не ўзяла ў разлік фактар палітычнай, дакладней, палітызаванай свядомасці самых шырокіх слаёў насельніцтва. У выніку яна атрымала тое, што атрымала. Паўторым, на другі план адышлі захады яе выканаўчай галіны па магчымай стабілізацыі і ўтаймаванню эканамічнага крызісу. На першы выйшлі палітычныя ўзрушэнні, якія лагічна можна параўноўваць з таксама крызіснымі з'явамі. Прычым, праблема ўзнікла літаральна на роўным месцы. Цяпер яна набыла сапраўды эфект бумерангу. Карупцыя — той Сфінкс, з якім змагаўся і змагаецца прэзідэнт, што і дапамагло яму ў свой час перамагчы на выбарах. Сёння эстафету ў Лукашэнкі, падаецца, перахапіла апазіцыя. Наўрад ці каго ўсур'ёз цікавіць дакладнасць фактаў, прыведзеных у дакладзе былога паплечніка Аляксандра Рыгоравіча па працы ў антыкарупцыйнай камісіі дапрэзідэнцкіх часоў. Для масавай свядомасці важна іншае: улада чагосьці апасаецца. Значыць, няма дыму без агню. Такога непажаданага для прэзідэнцкага акружэння нагнятання напружанасці проста было пазбегнуць, даўшы сродкам масавай інфармацыі магчымасць менавіта інфармаваць сваіх чытачоў. Высновы кожны б рабіў самастойна. Часовы вакуум у прэсе на парадак узняў "вартасць" дакладных пастулатаў. Нават, калі браць у разлік дастаткова сціплы ўзровень айчыннай публічнасці, стварыць колькі-небудзь адэкватную і поўную блакаду вакол падзей немагчыма. Тым больш, падзеі, сведкамі якой сталі сотні людзей у Авальнай зале. Хаця прэзідэнт, выступаючы ў аўторак перад вялікім дзённым перапынкам на сесіі, і "папярэдзіў" прадстаўнікоў СМІ: думайце, як асвятляць антыкарупцыйную імпрэзу ў новым "апазіцыйным" выданні, прагназіраваць наступныя крокі ўлады, звязаныя з мерамі забароннага характару, было зноў-такі цяжка. Мабыць, сваю ролю адыграла наслаенне акалічнасцей адна на адну, іх спрасаванасць, урэшце, адсутнасць прэзідэнта ў рэспубліцы пад час далейшага развіцця сітуацыі. Яна пакуль пакідае больш пытанняў, чым дае на іх адказаў. Справа нават не ў персаналіях, пацярпеўшых ужо і, верагодна, занесеных у спісы патэнцыяльных "ахвяр" галоснасці, справа ў нечым большым. Словы прэзідэнта, сказаныя ў ліпені аб тым, што "з гэтага дня прэса можа лічыць сябе свабоднай", здаецца, не прайшлі выпрабавання спрасаваным часам. Такім чынам, праз тыднёвы хронас "чырвонай ніткай" працягнулася парламенцкая тэма. Вядома, сесія разглядала блокі пытанняў, але прэваліравалі сярод астатніх "антыкарупцыйныя". Шэсце да вышынь незалежнай публічнасці першай распачала "Советская Белоруссия" (яна першай і пацярпела), за ёй — "Звязда", "Рэспубліка" і г.д. Агульная карціна, што называецца, набыла галосную аблямоўку. Парламент перманентна вяртаўся да праблемы. Асноўныя страсці кіпелі вакол уяўных цэнзарскіх нажніц. Хто канкрэтна аддаваў каманды на забарону публікацыі даклада Антончыка або арышт асобных выданняў — ведаць гэта жадалі многія, ведалі — выбраныя. ВС сваё слова сказаць здолеў. Тым часам страсці вакол "цэнзуры" працягвалі напальвацца. Іх эпіцэнтр на нейкі час перамяшчаўся ў кабінет галоўнага рэдактара "Советской Белоруссии", дзе прайшлі прэс-канферэнцыі, таксама меўшыя гучны рэзананс. Як і заява галоўных рэдактароў вядучых беларускіх выданняў, якую не падпісаў толькі Іосіф Сярэдзіч. Між тым сваё слова сказаў і прэзідэнт. Пазаўчора ён выступіў у прамым тэлерадыёэфіры. Думаецца, яго ная прамова запомніцца гледачам і слухачам. 31-га, напярэдадні Новага года, Аляксандр Рыгоравіч зноў звернецца да беларускага народа і, напэўна, паспрабуе нейкім чынам прыўзняць святочны настрой людзей. У аўторак прэзідэнцкае выступленне наўрад ці палепшыла і прыўзняло настрой у грамадстве. Яно даволі аб'ёмнае, кіраўнік дзяржавы ставіў перад сабой мэту — прааналізаваць сацыяльна-эканамічную і палітычную сітуацыю ў рэспубліцы. Што цалкам зразумела. Трэба сказаць, аналітычна-ацэначны ўзровень размовы, як дарэчы, і заўсёды адэкватна адпавядаў рэаліям, у ёй нямала тых "жамчужных зярнят", якія ўспрымаюцца станоўча. Аднак дакладнасць многіх канстатацый, дэманстрацыя і разуменне сучасных працэсаў, і, мабыць, бліскучай палітычнай інтуіцыі ў пэўнай ступені "пацярпелі" ад агульнай танальнасці (тут успамінаецца гістарычна-сакраментальнае: Карфаген павінен быць разбураны). Не ўяўляецца тайнай за сямю пячацямі — у прэзідэнта багата апанентаў -антаганістаў. У агляднай будучыні іх стане больш па трывіяльнай прычыне: выбары ў новую парламенцкую асамблею адбудуцца 14 мая. Па сутнасці, яны не сёння і не ўчора распачалі ўжо аказваць далёка не лакальны ўплыў на грамадства. Справа ў іншым. Для лакалізацыі палітызаваных страсцей патрабуецца больш "тонкая" тактыка. І стратэгія. Адзін місіянерскі бляск у вачах і прамовах нельга лічыць дастатковай перадумовай новых перамог. Адчуваецца патрэба менавіта ў дзяржаўнай маштабнасці, бо зацыкліванне на дробязях і асабістых сімпатыях-антыпатыях — незайздросная доля якраз апазіцыі. Яе здань нельга "рээкспартаваць" ва ўладныя палацы.

Якаў ЯСЭПКІН.

На чыім сумленні белыя плямы

Прафесійны абавязак журналіста — даваць людзям праўдзівую і аб'ектыўную інфармацыю. Выконваць яго з кожным днём становіцца ўсё цяжэй — гэта звязана з рызыкай для жыцця і здароўя як саміх журналістаў, так і блізкіх ім людзей. Тым не менш, мы заўсёды будзем выконваць наш галоўны маральны закон — чэсна і праўдзіва пісаць гісторыю сучаснасці.

Вызваліўшыся ад ціскоў партыйнага дыктату, беларуская прэса так і не змагла набыць свабоду і незалежнасць. Беспрэцэдэнтныя факты выхаду 23 снежня газет "Советская Белоруссия", "Звязда", "Рэспубліка" з белымі плямамі замест даклада Сяргея Антончыка, нявыхаду "Народнай газеты", якая спрабавала апублікаваць стэнаграму сесіі Вярхоўнага Савета пра карупцыю ў камандзе прэзідэнта, сведчаць аб увядзенні жорсткай палітычнай цэнзуры, дэспатызме ўлад, грубым папіранні канстытуцыйных нормаў і правоў у горшых традыцыях таталітарызму. Вызваленне ад займаемай пасады галоўнага рэдактара газеты "Советская Белоруссия" Ігара Асінскага Указам прэзідэнта ў аднабаковым парадку без узгаднення з паўнапраўным заснавальнікам — працоўным калектывам рэдакцыі — грубейшае парушэнне статута рэдакцыі.

Мы мяркуем, што Канстытуцыйны суд Рэспублікі Беларусь можа даць належную ацэнку гэтаму ўказу, які парушае заканадаўства Рэспублікі Беларусь, а пракуратура высветліць, на чыім сумленні гэтыя белыя плямы ганьбы на старонках агульнанацыянальных беларускіх газет. Надзвычайнае становішча, якое ўзнікла ва ўзаемаадносінах сродкаў масавай інфармацыі з уладай, прымушае нас аб'яднаць намаганні для барацьбы за свабоду слова, дэмакратыю, права кожнага чалавека на свабоднае атрыманне інфармацыі.

Мы звяртаемся да Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, які аб'ектыўна ацаніў апошнія падзеі ў сродках масавай інфармацыі Беларусі, з просьбай аб хутчэйшым прыняцці Закона аб друку, ліквідацыі манапалізму выканаўчай улады на "Беларускі Дом друку" — буйнейшую паліграфічную базу Беларусі.

З намі салідарны Міжнародная канфедэрацыя журналісцкіх саюзаў, Міжнародная федэрацыя журналістаў, у якія ўваходзіць Саюз журналістаў Беларусі на паўнапраўнай аснове.

Мы спадзяёмся, што нас падтрымаюць і нашы чытачы.

Улада слова — гэта ўлада праўды. А перад праўдай, як перад сумленнем, мы ўсе ў адказе.

Леанід ЕКЕЛЬ — старшыня Саюза журналістаў Беларусі;
Уладзімір БЕЛЬСКІ — галоўны рэдактар газеты "Чырвоная змена";
Міхаіл КАЦЮШЭНКА — галоўны рэдактар газеты "Знамя юности";
Мікалай КЕРНОГА — галоўны рэдактар газеты "Рэспубліка";
Уладзімір НАРКЕВІЧ — галоўны рэдактар газеты "Звязда";
Ігар АСІНСКІ — галоўны рэдактар газеты "Советская Белоруссия";
Міхаіл ШЫМАНСКІ — галоўны рэдактар газеты "Белорусская нива".

ДЗЕВЯТАЕ НЕБА

"Еўраньюс" — "Суперчэннэл" — "Уорлднэт" — "TV-5"

ЗША СУПРАЦЬ БАКТЭРЫЯЛАГІЧНАЙ ЗБРОІ

Злучаныя Штаты выдаткавалі 125 мільёнаў даляраў для барацьбы з вытворчасцю бактэрыялагічнай зброі.

Паводле звестак амерыканскіх разведвальных служб, стварэннем бактэрыялагічнай зброі зараз могуць займацца 12 краін, у тым ліку такія дзяржавы, як Расія, Кітай, Ірак, Паўночная Карэя, Тайвань.

"ХАМАС" ЗНОЎ У ТЭРАРЫСТАХ

Палесцінская экстрэмісцкая групоўка "Хамас" зноў абвінавачваецца ў злачынстве.

На аўтобусным прыпынку Іерусаліма была ўзарвана бомба, у выніку чаго загінула 12 чалавек. Тэрарыст, які кінуў бомбу, — выхадзец з Сектара Газа.

КАЛЯДНАЯ ПРАМОВА

У дзень Калядаў Іаан Павел II выступіў з прамовай.

Ён заклікаў усіх людзей да цярплівасці, скончыць з дыскрымінацыяй, эгаізмам і абыякавасцю. Папа Рымскі абвінаваціў шмат якіх палітыкаў у намаганнях прыйсці да ўлады шляхам гвалту і звярнуўся да народаў свету з пажаданнем братэрскай згоды.

"ПАЛЯЦЕЛІ" З ПАСАД

7 чалавек зняты з пасад, выключаны з кампартыі і арыштаваны —такія меры былі прыняты ў дачыненні службовых асоб тэатра "Дружба", у якім успыхнуў пажар.

Трагедыя ў Кітаі, як высветлілася, адбылася з-за кароткага замыкання электраправодкі. З 325 чалавек, якія згарэлі, 288 — школьнікі. Адказныя супрацоўнікі "Дружбы" абвінавачаны ў нядбайнасці, а па ўсёй краіне, згодна прынятай пастанове кітайскіх улад, пачнуцца масавыя праверкі супрацьпажарнай бяспекі грамадскіх устаноў.

КРЫВАВАЯ ДЫВЕРСІЯ

У Алжыры тэрарысты захапілі самалёт, які адпраўляўся ў Парыж.

Захопнікі патрабавалі выляцець у Францыю, іх заложнікамі сталі 172 пасажыры. Тры пасажыры былі забіты. Пасля забойства трэцяга заложніка — прадстаўніка французскага пасольства ў Алжыры, алжырскі прэзідэнт даў дазвол на вылет.

Дзяжурныя па выпуску перакладчыкі Ларыса ДУДАРУК, Людміла КАХАВЕЦ, рэдактар Наталля ВАЛАКІДА.

ПАВЕДАМЛЕННІ, АТРЫМАНЫЯ ПА КАНАЛАХ СПАДАРОЖНІКАВАЙ СУВЯЗІ "ЧЫРВОНАЙ ЗМЕНЫ"

БІЗНЕС-КЛАС

"ПАЦЯПЛЕННЕ" НА БЕЛАРУСКА-ПОЛЬСКАЙ ГРАНІЦЫ

Сапраўды ўжо прывычнымі сталі кіламетровыя аўтамабільныя чэргі на граніцы Беларусі і Польшчы. З-за розных мытных фармальнасцей абодва бакі не першы год нясуць каласальныя страты, зніжаецца іх канкурэнтаздольнасць на міжнародным рынку транспартных паслуг. Але, здаецца, лёд крануўся. Працэдура перасячэння граніцы для міжнародных перавозчыкаў у хуткім часе павінна спрасціцца. Дасягнута дагаворанасць паміж Міністэрствам транспарту і камунікацый Беларусі і Міністэрствам транспарту і суднаходства Польшчы аб выслабаненні аўтамабіляў ад платы транзітнага падатку і дарожных збораў на ўзаемнай аснове. Мінтрансам нашай рэспублікі падрыхтаваны ўжо адпаведныя дакументы і накіраваны на разгляд у Кабінет Міністраў.

МІНСКІ КІРМАШ ЗАПРАШАЕ НА КАЛЯДЫ

Свята чараўніцтва, прыгажосці і фантазіі — "Навагодні мінскі кірмаш" — праходзіць у Мінску з 24 па 31 снежня. Яго арганізатары — выставачная кампанія "Экспасервіс" і дырэкцыя выставачнага комплексу "Мінскэкспа" запрасілі на пераднавагодні кірмаш разнастайныя таленты, якія праявілі сябе ў мастацтве, камерцыі і бізнесе.

У праграме кірмашу — дэманстрацыя і продаж арыгінальных тавараў народнага спажывання, сучасных мадэляў адзення і абутку, шырокая культурная праграма. Перад наведвальнікамі выступяць вядомыя фальклорныя і танцавальныя калектывы рэспублікі.

САКАВІЦКІ СЕМІНАР

Вядомы сваёй дзейнасцю па ўсталяванню дэмакратыі ва Усходняй Еўропе амерыканскі Інстытут Крыбла разам з фінансава-інвестыцыйнай кампаніяй "Fico" праводзяць у сакавіку 1995 года ў Вашынгтоне спецыяльны семінар для айчынных прадпрымальнікаў і фінансістаў. Пад час яго працы пройдуць сустрэчы з прадстаўнікамі дзелавых колаў Злучаных Штатаў Амерыкі і вядомымі дзеячамі беларускай эміграцыі. Такія мерапрыемствы, безумоўна, пойдуць на карысць маладому айчыннаму бізнесу.

Уладзімір СТАРАСЦЕНКА.

ЭКСПЕРТЫЗА "ЧЗ"

Чые цукеркі лепшыя?

Недаўна сустрэла знаёмую, якая з горыччу расказала пра сваю бяду. Са сціплай настаўніцкай зарплаты вырашыла яна пабалаваць сына шакаладкай. Купіла імпартную радасць у камерцыйным кіёску. Праз некалькі гадзін у дзіцяці паднялася тэмпература, і жывоцікператварыўся ў суцэльны пухір. Давялося выклікаць "хуткую". "Такую вось атруту ў прыгожай абгортцы дала дзіцяці сваімі рукамі," — у скрусе прамовіла жанчына.

... Што мы ўжываем у ежу? Што нам прадаюць? Пагадзіцеся, далёка не рытарычныя пытанні. І яшчэ тут дарэчы адно: ці вядзецца сёння які-небудзь кантроль за якасцю тавараў харчавання, што трапляюць на нашы сталы з прадпрыемстваў рэспублікі, блізкага і далёкага замежжа? Каб атрымаць адказ на гэтыя пытанні, я накіравалася ў Мінскі гарадскі цэнтр гігіены і эпідэміялогіі. І вось што я даведалася.

Згодна з законам, ніводзін тавар не павінен рэалізоўвацца без пасведчання аб якасці, выдадзенага заводам-вытворцам. У рэспубліцы прынята пастанова Савета Міністраў аб увядзенні абавязковай сертыфікацыі тавараў народнага спажывання, работ і паслуг з 1 студзеня 1994 года. У ім змешчаны пералік тавараў, якія падлягаюць абавязковай сертыфікацыі. Сертыфікат адпаведнасці можна атрымаць у Белдзяржстандарце.

Пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь створаны аддзел рэгістрацыі і рэгламентацыі, які рэгіструе ўсе хімічныя, біялагічныя рэчывы, матэрыялы і прадукты, што пастаўляюцца на тэрыторыю Беларусі.

І вось прадукт зарэгістраваны, атрымаў рэгістрацыйны нумар. Калі ён знаходзіцца ў пераліку тавараў, што ўваходзяць у абавязковую сертыфікацыю, то атрымлівае сертыфікат адпаведнасці, а калі не ўваходзіць — пасведчанне якасці.

Лабараторыя гарадской СЭС праводзіць даследаванні і для сертыфікацыі, і для пераправеркі якасці. І што мы бачым? Далёка не заўсёды спакойна можна адчуваць сябе, маючы на руках бездакорную дакументацыю завода-вытворцы.

Вось толькі некалькі назваў са спіса прадуктаў, забракаваных апошнім часам экспертамі Мінскага гарадскога цэнтра гігіены і эпідэміялогіі: 128 тон цукру з-за высокага ўтрымання пестыцыдаў; 7000 кг перцу чорнага (гарошку) са Шры-Ланкі па мікрабіялагічных паказчыках; 20000 кг карамелі ледзянцовай з Ірана не адпавядае патрабаванням ДАСТу па ўтрыманню штучнага фарбавальніка; 3000 кг каўбасных вырабаў "Coppa di testh" з Італіі — выяўлены бактэрыі групы кішэчнай палачкі...

Безумоўна, органы кантролю робяць шмат, каб недабраякасная прадукцыя не трапіла на наш стол. Супрацоўнікі раённых і гарадскіх СЭС разам з прадстаўнікамі ўлады, міліцыі, журналістамі аб'язджаюць гандлёвыя кропкі. Пры парушэнні правілаў рэалізацыі на вінаватага накладваецца штраф ад 5 да 30 службовых акладаў. А пры паўторных заўвагах гандлёвая кропка можа быць увогуле закрыта, а ўладальнік яе пазбаўлены ліцэнзіі. Канешне, больш парадку пакуль у вялікіх арэндных прадпрыемствах, дзе ёсць таваразнаўцы, якія сочаць за якасцю прадуктаў, тэрмінам іх захоўвання і рэалізацыі. Аднак як бы ні стараліся кантралюючыя органы абараніць нас, паўсюль яны не паспяюць. А часам і пасля іх умяшання тавар працягваюць прадаваць дробныя гандлёвыя кропкі ці вулічныя гандляры, а часам ён трапляе ў глыбінку і там рэалізуецца ці з "ліпавым" сертыфікатам, ці ўвогуле без яго. Словам, пакуль мы далёкія ад цывілізаванага рынку, трэба думаць, перш чым купляць штосьці. Мы жывём у такі час, што павінны самі перш-наперш клапаціцца пра сваё здароўе. І калі вам здаецца, што ў слоіку з персікавым сокам хутчэй вада, чым вышэйзгаданы напой, калі зялёны гарошак з прымессю чагосьці незразумелага, а мёд у герметычна закрытай ёмістасці аказаўся нейкім дзіўным, не супакойвайце сябе і нізашто не ўжывайце "гэта" ў ежу. Бярыце сумніцельны прадукт і накіроўвайцеся ў бліжэйшую лабараторыю, якіх цяпер мноства. Там усё раскладуць па палічках.

Ну, а я, карыстаючыся момантам, задаю супрацоўніцам аддзела гігіены харчавання Мінскай гарадской санстанцыі Марыі Васільеўне Навічковай і Вользе Іванаўне Агеевай пытанні па канкрэтных прадуктах.

— Што ўяўляюць сабой "гумкі", якіх такое мноства ў камерцыйных кіёсках? Пра іх часта пішуць, што яны канцэрагенныя і радыеактыўныя...

— Тое, што правяралася ў нашай лабараторыі ў гэтым годзе, было дабраякасным. Але мы не раілі б вельмі захапляцца "гумкамі". Яны выклікаюць узмоцненае выдзяленне сліны і страўнікавага соку. Таму лепш даваць "гумкі" дзецям альбо непасрэдна перад ужываннем ежы, альбо пасля.

— Цяпер спынімся на яшчэ адной дзіцячай радасці. Бананы з пакрытай чорнымі кропкамі лупінай, зеленаватыя, якімі гандлююць на вуліцах, можна ўжываць у ежу? Як гандляры захоўваюць іх? Шмат чутак хадзіла нядаўна ў горадзе наконт трупярняў і трупных палачак.

— Банан павінен быць спелым, тады ў ім найбольшая колькасць вітамінаў і мікраэлементаў. Але можна купіць і зеленаваты, ён толькі вызначаецца вяжучым смакам. Чорныя кропкі на лупінні не азначаюць, што банан гнілы, ён проста перасьпявае. Цяпер што датычыцца захоўвання. Чуткі наконт таго, што бананы захоўвалі ў трупярнях — не болей чым чуткі. Ніводнага банана мы там не знайшлі, дастаткова іншых, абсталяваных для захоўвання месцаў. Ну і, карыстаючыся выпадкам, растлумачу чытачам: трупная палачка, якая знаходзіцца ў прыродзе, нічога агульнага з памёршым чалавекам не мае. І яшчэ... Не захоўвайце бананы ў халадзільніку. Яны робяцца нясмачнымі. Найлепшыя ўмовы для іх — 10 градусаў цяпла. Калі ж вы купляеце садавіну і агародніну, заўсёды звяртайце ўвагу на дакумент, у якім змешчаны даныя па радыенуклідах, нітратах і пестыцыдах.

— Што вы можаце сказаць пра якасць імпартных цукерак, шакаладак?

— Адназначна адмоўна адказаць нельга. Прадукцыя еўрапейскіх капіталістычных краін, як правіла, нармальная. Тую, што паступае з Турцыі і Ірана, абавязкова трэба перапраўяраць. Часта бываюць заўвагі і па інгрэдыентах і па фарбавальніках. У выпадку, пра які вы згадалі ў пачатку матэрыялу, падобную алергію выклікаў менавіта штучны фарбавальнік.

— Наступнае пытанне. Якасць безалкагольных напояў і імпартнага марожанага?

— Сітуацыя выглядае наступным чынам. Прадукцыя салідных фірм з капіталістычных краін нараканняў не выклікае. Былі заўвагі па прадукцыі з Польшчы. І гэта зразумела, бо там фірма — нярэдка пан, які ў непрыстасаваных умовах разлівае тыя напоі і не можа захаваць тэхналогію, выканаць санітарныя патрабаванні. Цяпер пра імпартнае марожанае. Тое, што мы правяралі, было дабраякасным. А наогул мы параілі б бацькам купляць прадукцыю нашых прадпрыемстваў. Там ужо калі напісана, што гэта натуральны сок, значыць, так яно і ёсць. І цукеркі нашы нічым не горшыя за імпартныя, ды і ўсё астатняе. Да таго ж, калі ўзнікае нейкая няўвязка, лёгка знайсці вінаўніка. На кожным прадпрыемстве існуе лабараторыя, якая праводзіць усе неабходныя даследаванні і нясе за іх адказнасць.

Мяркую, карысным будзе напярэдадні Новага года і каментарый наконт спіртных напояў. Як адзначылі ў Мінскім гарадскім цэнтры гігіены і эпідэміялогіі, цяпер трэба быць вельмі абачлівым з набыццём спіртнога. Махляры ад камерцыі сёння без цяжкасцей могуць падрабіць не толькі этыкеткі і коркі, але і змесціва, і выдаць звычайнае пойла за прадукцыю дзяржаўных прадпрыемстваў. Вельмі шмат падвохаў выяўляюць супрацоўнікі СЭС у прадукцыі, што паступае з блізкага замежжа: Малдовы, Украіны, Азербайджана, Грузіі, Арменіі.

Часта фіксуецца павышанае ўтрыманне сівушных маслаў, шкодных для здароўя эфіраў, розныя пабочныя дабаўкі.

Ад нейкіх парад па культуры ўжывання спіртнога мае суразмоўнікі адмовіліся. Яно і зразумела, жанчыны заўсёды стаялі за цвярозы лад жыцця. Аднак адна заўвага, думаю, будзе карыснай для аматараў прапусціць чарку-другую. Практычна ніякіх нараканняў пры даследаванні на якасць у супрацоўнікаў СЭС не выклікае прадукцыя беларускіх лікёра-гарэлачных заводаў.

Вера ШЧЭЦІНА.

АТЫ-БАТЫ

Граніца... Усё часцей яна становіцца аб'ектам трывогі. Нават такая адносна спакойная ў нядаўнім мінулым, як беларуска-польская. І парушаюць яе у асноўным не жыхары прыгранічных тэрыторый, а прадстаўнікі трэціх краін — Афганістана, Ірана, Пакістана, Алжыра, Шры-Ланкі, а таксама закаўказскіх рэспублік.

Жадаючыя трапіць праз беларуска-польскую граніцу ў краіны Заходняй Еўропы і не падазраюць, што асуджаны на няўдачу. Магчымасць перайсці тут запаветную паласу практычна зведзена да нуля.

На заставе Брэсцкага пагранатрада, якой кіруе капітан Аляксандр Алямбоўскі, дзе раней дзесяцігоддзямі не бачылі жывога парушальніка, цяпер іх штогод бываюць дзесяткі.

Не выключаюцца і правакацыі. Нярэдка чалавек, які абяцаў пераправіць цераз граніцу групу людзей адной з усходніх краін, узяўшы ў іх немалую суму "зялёненькіх", сам жа высаджвае іх у бліжэйшай ад заставы вёсцы, паказаўшы прамы шлях у рукі вартавых граніцы.

Служаць на заставе цяпер толькі беларускія хлопцы, афіцэры ж — у асноўным выпускнікі расійскіх і ўкраінскіх пагранічных навучальных устаноў. Як і раней, застава — у ліку лепшых у атрадзе.

Фота Рамана КАБЯКА,БЕЛІНФАРМ.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА

Сустрэча з паэтам

Прывіць дзецям любоў да роднай мовы, да паэтычнага беларускага слова маюць мэту супрацоўнікі дзіцячага садка № 183 Мінскага завода ацяпляльнага абсталявання. Цікава прайшла тут сустрэча з паэтам Іванам Цітаўцом і самадзейным кампазітарам Міхасём Слізкім. Госці апавядалі пра сваё нялёгкае дзяцінства, што прайшло ў гады вайны, пра творчы шлях. А дзеці ўзнёсла расказвалі любімыя вершы, спявалі беларускія песні, танцавалі.

Гімнам сціплым, нястомным працаўніцам дзіцячага садка Беразавік Н.В., Шняк В.К. і іншым прагучаў верш І.Цітаўца "Настаўніца", а выхавальніцы Тамары Драздовай прысвяцілі госці песню "Тамарачка" (Музыка М.Слізкага, словы І.Цітаўца) у выкананні салісткі ансамбля "Гармонія" Алены Махнач.

Дзеці звярнуліся да бацькоў з пранікнёнымі словамі:

Любімыя мама і тата!
Я вам адкрываю душу,
Я вас, беларусаў, прашу:
На мове сваёй гаварыце,
Спявайце, як птушкі ў блакіце.
Не пусцім мовы на звод,
Бо мы беларускі народ!

Будзе жыць наша цудоўная мова, пакуль ёсць на беларускай зямлі людзі, якія стараюцца захаваць яе, укласці ў душы дзяцей паэтычныя вобразы роднага краю!

Надзея ПІЛІПЕНКА.

ПАМЯЦЬ

ПОЛЕ ДОБЛЕСЦІ І СЛАВЫ

На поўдзень ад Магілёва, на правым беразе Дняпра раскінулася Буйніцкае поле. Яшчэ ў XVI стагоддзі тут змагаліся народныя апалчэнцы супраць чужаземных захопнікаў. У гады грамадзянскай вайны на рубяжы Віцебск—Орша—Магілёў—Гомель былі спынены кайзераўскія войскі. А праз 23 гады прайшлі самыя жорсткія баі з гітлераўскімі захопнікамі.

Непадалёк пры дарозе ўстаноўлены абеліск з надпісам, які нагадвае аб тым як 388-ы стралковы полк у ліпені 1941 года "з бяспрыкладнай стойкасцю" адбіваў атакі фашысцкіх танкаў. На абеліску няма імёнаў загінуўшых. Ды і наўрад ці можна было напісаць іх усе. 388-ы полк лёг тут цалкам.

У ліпені 1944 года пачалася Магілёўская аперацыя. 26 аддзяленне разведчыкаў 364-га стралковага палка пад камандаваннем малодшага сяржанта А.Іванова разведала сістэму ўмацаванняў і агнявых сродкаў праціўніка на правым беразе Дняпра ля вёскі Буйнічы. Для выканання задачы адабралі шэсць самых вопытных байцоў. Групу ўзначаліў 26-гадовы камандзір роты І.Мяльноў. У атрад захопу ўвайшлі таксама А.Пайкоў, А.Іваноў, М.Кірылаў, А.Харчанка, І.Халманаў.

На падручных сродках пад моцным агнём праціўніка яны пераправіліся цераз Днепр у раёне вёскі Буйнічы, знішчылі агнявыя кропкі гітлераўцаў, захапілі плацдарм і забяспечылі пераправу свайго батальёна.

Першым у Буйнічы ўварваўся старшына Харчанка разам з малодшым лейтэнантам Пайковым. На адной з хат яны ўзнялі чырвоны сцяг. Астатнія ўдзельнікі захопу забяспечвалі пераправу батальёна. За ім пераправіліся іншыя падраздзяленні палка. Вораг быў выбіты з Буйніцкага поля, а нашы войскі працягвалі рухацца на Захад.

За самаадданы подзвіг, які забяспечваў поспех палка, усе ўдзельнікі захопу плацдарма былі ўдастоены звання Герой Савецкага Саюза. Але не ўсе смельчакі атрымалі ўзнагароду. Лейтэнант Іван Мяльноў загінуў у баі ў 1944 годзе, разведчык Аляксандр Харчанка склаў сваю галаву, вызваляючы Польшчу.

Подзвігі герояў жывуць у памяці беларускага народа. Пра іх расказваецца ў кнізе "Навечна ў сэрцы народным". Іх імёны занесены на мемарыяльныя дошкі Беларускага дзяржаўнага музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны.

А.КУЗУБ,
удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, палкоўнік у адстаўцы.

КУР'ЕР "ЧЗ"

За ноч — 30 тысяч рублёў

На сённяшні дзень з пачатку года больш 15-ці тысяч выпівох пабывала ў Гомельскім гарадскім выцвярэзніку — гэта значна больш, чым у мінулым годзе. Не палохае аматараў моцных напояў і тое, што намнога ўзрос кошт за наведванне гэтага "культурнага цэнтра" — за ноч, праведзеную ў выцвярэзніку, трэба выкласці 30 тысяч рублёў. Пагадзіцеся, дарагое задавальненне. Цікава і тое, што ў апошні час выпівохі значна памаладзелі — сярэдні ўзрост наведвальнікаў выцвярэзніка складае 28 год.

На думку супрацоўнікаў выцвярэзніка, нярэдка да іх накіроўваюцца не таму, што хістаюцца, а што маюць доўгі язык...

Васіль БАРХАНАЎ.

Сустрэча з Клодам Жаліфам, паслом Францыі ў Беларусі, для навучэнцаў Бараўлянскай гімназіі, сярэдняй школы № 2 не была нечаканай. Не ўпершыню ганаровы госць наведвае прыгарадны пасёлак, у якім жывуць патомкі французаў, прадстаўнікі чатырох прозвішчаў: Мэтэ, Безансон, Жуле і Шарп'е. У снежні мінулага года ў час першага свайго візіту пасол расказаў ім гісторыю ўзнікнення іх каранёў, якая пачалася прыкладна ў 1876 годзе ў Францыі. Каля 90 сем'яў — патомкаў суайчыннікаў спадара Клода— жывуць зараз у вёсках Лескаўка, Курганы, Скураты, якія ў народзе з даўніх часоў атрымалі назву "французскіх".

Арганізатарам гэтых сустрэч з'яўляецца адзін з самых старэйшых Мэтэ—Казімір Юльянавіч, былы дырэктар адной са школ, які прыбываў разам са сваёй дачкой і ўнучкай. 21 снежня пасол знаёміўся з маладымі "французамі". Ён наведаў СШ № 2, пабываў у класах, майстэрнях навучальнай установы. Знаёмства з Бараўлянскай гімназіяй пачалося з музея. Спецыяльна да сустрэчы тут была арганізавана выстава "Нармандыя — Нёман".

Канцэрт мастацкай самадзейнасці гімназісты падрыхтавалі на французскай мове, а таксама пытанні паслу аб жыцці ў Францыі, яго сям'і і аб сваіх равесніках.

Як адзначыў дырэктар, у гімназіі ўжо ёсць вопыт узаемаабмену школьнікамі з некаторымі замежнымі краінамі. Ён выказаў жаданне [illegible] масты дружбы з гімназіямі Францыі.

Алена САК.
Фота Аляксандра РУЖЭЧКІ.

Сто артыкулаў

ШЛЯХ

Іларыён Мяфодзьевіч ІГНАЦЕНКА, акадэмік АН Беларусі, буйны даследчык і арганізатар айчыннай гістарычнай навукі. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Аўтар звыш 200 навуковых прац па пытаннях гісторыі Беларусі, рэвалюцыйнай, партызанскай барацьбы, дружбы і братэрства народаў. Даўні сябар "ЧЗ". Сёлета Іларыёну Мяфодзьевічу Ігнаценку — семдзесят пяць! Шчыра віншуем з юбілеем!

Мінула тры чвэрці стагоддзя з дня самавызначэння Беларусі. Калі гаварыць аб канкрэтнай даце, то іх было: 25 сакавіка 1918 года адбылося абвяшчэнне БНР, 1-га студзеня 1919 года — БССР і 31 ліпеня 1920 года — ССРБ. Апошняе сёння, па сутнасці, пацверджанне абвяшчэння БССР, якая пасля 1-га студзеня 1919 года, праз некалькі тыдняў была значна зменшана тэрытарыяльна і аб'яднана з Літоўскай ССР у адзіную Літоўска-Беларускую ССР. Літбел праз тры месяцы з выпадку акупацыі польскімі інтэрвентамі ўсёй яе тэрыторыі спыніла сваё існаванне. На акупаванай тэрыторыі барацьбу партызан і падпольшчыкаў узначаліў Мінскі губернскі ваеннарэвалюцыйны камітэт. Калі ў ліпені 1920 года тэрыторыя Мінскай і Гродзенскай губерняў вызвалілі ад акупантаў, было прызнана неабходным паўторна абвясціць незалежную Беларусь пад назвай ССРБ. Гэты акт адбыўся 31 ліпеня 1920 года. Праз некаторы час рэспубліка прыняла назву БССР, пацвердзіўшы тым самым правапрыемства БССР перыяду 1919 года. Такім чынам, засталіся дзве даты: 25 сакавіка 1918 г. і 1-га студзеня 1919 г.

Чаму дзве даты? Адказ на гэта пытанне патрэбна шукаць у [illegible] ненні пачаліся з другога з'езда прадстаўнікоў беларускіх арганізацый, які адбыўся ў ліпені, і значна паглыбіліся ў час жнівеньскай сесіі Цэнтральнай рады. З набліжэннем Кастрычніцкай рэвалюцыі супярэчнасці паміж правай і левай групамі ў Цэнтральнай радзе прыкметна абвастрыліся. У выніку гэтага ў верасні 1917 года з БСГ выйшлі шэраг раённых арганізацый беларускіх рабочых і матросаў Балтыйскага флоту ў Петраградзе і Гельсінгфорсе. Па ініцыятыве А.Р.Чарвякова ў Петраградзе была створана Беларуская сацыял-дэмакратычная рабочая партыя, якая потым далучылася да бальшавікоў. Другая частка левага крыла БСГ на чале з З.Х.Жылуновічам у кастрычніку 1917 года падтрымала Савецкую ўладу, рашуча асудзіла выступленне правага крыла супраць Кастрычніцкай рэвалюцыі.

З гэтага часу правыя сілы беларускага нацыянальнага руху (ВБР, ЦБВР і іншыя) павялі лінію на аддзяленне Беларусі ад Савецкай Расіі, на стварэнне незалежнай беларускай дэмакратычнай дзяржавы. Практычнае ажыццяўленне гэтай лініі пачалося з І Усебеларускага з'езда, дзе меркавалася вырашыць пытанне аб палітычным накірунку развіцця Беларусі. Пасля таго, як у ноч на 18 снежня 1917 года з'езд прыняў пастанову аб устанаўленні на Беларусі рэспубліканска-дэмакратычнага ладу на чале з Усебеларускім Саветам сялянскіх, салдацкіх і рабочых дэпутатаў і даручэнні Радзе старэйшын узяць уладу ў свае рукі, калі для гэтага наступіць спрыяльны момант, з'езд, па пастанове СНК Заходняй вобласці і фронта быў разагнаны. Тым не менш праз два месяцы ўлада ў Мінску перайшла Выканкаму Савета з'езда, а 9 сакавіка 1918 года Беларусь была аб'яўлена Народнай Рэспублікай.

Пасля вызвалення Беларусі ад нямецкіх акупантаў, у адпаведнасці з пастановамі VI канферэнцыі Паўночна-Заходняй абласной арганізацыі РКП(б), якая адбылася 30—31 снежня 1918 года ў Смаленску, і канферэнцыі Беларускіх секцый РКП(б), якая адбылася 23—25 снежня 1918 года ў Маскве, было вырашана [illegible]

Як бачым, раскол нацыянальнага руху выліўся ў стварэнне на адной і той жа тэрыторыі дзвюх супрацьлеглых па свайму зместу дзяржаў. Але гэтыя дзяржавы напаткаў цяжкі лёс. Урад БНР на працягу 1918 года не дабіўся прызнання ўрадамі зарубежных дзяржаў. Яго не прызналі і ўрады краін-інтэрвентаў у Беларусь — Германіі і Польшчы. Кожны з гэтых урадаў выношваў план далучэння Беларусі да сваёй краіны.

Адразу пасля стварэння значна ўскладнілася становішча БССР. У той час, калі яе ўрад рыхтаваў намечаны на 2 лютата 1919 года І з'езд Саветаў БССР, пастановай ЦК РКП(б) ад 16 студзеня 1919 года Віцебская, Магілёўская і Смаленская губерні перадаваліся ў склад РСФСР. У складзе БССР заставаліся толькі Мінская і Гродзенская губерні. Той жа пастановай ЦК РКП(б) БССР і Літоўскай ССР было прапанавана аб'яднацца ў адну Літоўска-Беларускую ССР. Гэтая пастанова была выканана без усякага энтузіязму. Жыццё пацвердзіла надуманасць гэтага мерапрыемства. Пасля акупацыі тэрыторыі рэспублікі польскімі інтэрвентамі ў ліпені 1919 года Літбел перастала існаваць. І толькі 31 ліпеня 1920 года, калі ўся тэрыторыя Беларусі, якая знаходзілася пад акупацыяй Польшчы, была вызвалена, адбылося другое абвяшчэнне незалежнай БССР на тэрыторыі Мінскай і Гродзенскай губерняў. Але пад націскам польскага наступлення, якое пачалося ў жніўні месяцы, Чырвоная Армія не толькі пакінула тэрыторыю Польшчы, але і была вымушана адступіць да Мінска. Па Рыжскаму мірнаму дагавору (сакавік 1921 г.) Заходняя Беларусь была ўключана ў склад Польшчы. Тэрыторыя БССР зменшылася і складала толькі шэсць паветаў Мінскай губерні: Бабруйскі, Барысаўскі, Ігуменскі, Мазырскі, Мінскі і Слуцкі. Такой была БССР па стану на канец грамадзянскай вайны і заканчэнне іншаземнай ваеннай інтэрвенцыі. Ці можна было пазбегнуць падзелу беларускай нацыі, ці можа для яе адзінства не было адпаведных умоў? Каб адказаць на гэтае пытанне, патрэбна высветліць прычыну, якая [illegible]

ганізацыі на чале з Вялікай Беларускай Радай заклікалі беларусаў не дапусціць, каб "віхор бязладу (так яны называлі Кастрычніцкую рэвалюцыю. — І.І.) ліквідаваў нашу нацыянальную справу абароны свабод і праў беларускага народа". Газета заклікала беларускі народ выступіць "супраць бальшавікоў, якія рыхтаваліся ўвесці ў краіне такі грамадскі лад, да якога людзі яшчэ не дараслі". З назвы беларускай нацыянальнай партыі — Беларуская сацыялістычная грамада — вынікае, што сваёй мэтай яна ставіла барацьбу за сацыялістычны лад. Гэтая мэта, на думку лідэраў БСГ, была і ў Кастрычніцкай рэвалюцыі. Тым не менш, да Кастрычніцкай рэвалюцыі яны адносіліся адмоўна, лічачы, што яна адбылася дачасна, калі ўмовы для пабудовы сацыялізму яшчэ не паспелі.

Менавіта па гэтай прычыне БСГ раскалолася на правых і левых, а І Усебеларускі з'езд не прызнаў на Беларусі ўладу абласнога Выканаўчага Камітэта Заходняй вобласці і фронта, якая была ўстаноўлена ў выніку перамогі Кастрычніцкай рэвалюцыі. Гэты вельмі прадстаўнічы з'езд, у якім удзельнічала 1872 дэлегаты, лічыў, што дадзеная ўлада створана без удзелу беларускага народа, а яе выканаўчыя органы складаліся з вайскоўцаў, якія не былі ні беларусамі па нацыянальнасці, ні жыхарамі Беларусі. Менавіта на гэтай падставе з'езд вырашыў стварыць Савет сялянскіх, салдацкіх і рабочых дэпутатаў у якасці органа ўлады на Беларусі. У адказ на такі крок з боку Усебеларускага з'езда СНК Заходняй вобласці і фронта вырашыў яго разагнаць. У склаўшыхся абставінах нацыянальныя арганізацыі пачалі падрыхтоўку да ўзяцця ўлады. Перашкодзіць ажыццяўленню іх намеру абласныя органы Савецкай улады не маглі. Нямецкая інтэрвенцыя вымусіла іх тэрмінова пакінуць Мінск і перамясціцца ў Смаленск.

Аднак узяцце ўлады і абвяшчэнне БНР не дало жаданых вынікаў ураду БНР. Дабіцца прызнання яго ўрадамі замежных краін ён не змог. Антанта і ЗША, якія не адмовіліся ад інтэрвенцыі ў Савецкую Расію, [illegible] ла прызнаць. Тым больш, яна не жадала прызнаваць БНР яшчэ і таму, што выношвала план ператварэння Беларусі ў зону свайго ўплыву. У выніку гэтага акупацыйныя ўлады Германіі ўсямерна абмяжоўвалі дзейнасць урада БНР. Што да другіх замежных урадаў, то яны глядзелі на ўрады краін Антанты і ЗША, дзейнічалі ў фарватэры іх палітыкі.

На першай стадыі існавання БНР яе становішча ўскладнілася ў сувязі з тым, што акупацыйныя ўлады Германіі негатыўна ставіліся да яе ўрада. Урад Варонкі яны лічылі сацыялістычным, паколькі ўсе яго міністры належалі да сацыялістычных партый. Вынікам такіх адносін да ўрада БНР з'явіўся палітычны крызіс і адстаўка яго. Гэтыя абставіны нямецкія ўлады выкарысталі для ўтварэння новага, буржуазна-памешчыцкага па складу ўрада. На працягу лета 1918 года Р.Скірмунт і І.Серада спрабавалі сфарміраваць такі ўрад, які быў бы праваднікам палітыкі акупантаў на Беларусі. Але ніводнаму кандыдату ў прэм'еры не ўдалося сфарміраваць такі ўрад. Палітычны крызіс паглыбляўся.

Спробу выйсці з крызісу зрабіў лідэр партыі сацыял-дэмакратаў А.Луцкевіч, які быў у кастрычніку назначаны прэм'ерам і міністрам замежных спраў. Новы прэм'ер станоўча адрэагаваў на заклік Савецкага ўрада ўрэгуляваць адносіны паміж БНР і РСФСР. Па запрашэнню У.І.Леніна ён у лістападзе прыехаў у Маскву для вядзення перамоў. Адкрывалася магчымасць пераадолець рознагалоссі і знайсці адзіныя падыходы да будаўніцтва беларускай дзяржавы. У час перамоў абмяркоўвалася ідэя Леніна аб стварэнні на Беларусі пасля вызвалення яе тэрыторыі ад нямецкай акупацыі адзінага ўрада і будаўніцтве адзінай дзяржавы. Захады партыі сацыял-дэмакратаў і яе прадстаўнікоў у складзе Рады і ўрада БНР натыкнуліся на супрацьдзеянне іншых палітычных груповак, якія арыентаваліся на Германію, Польшчу, Літву.

Перамовы ў Маскве праходзілі ў абставінах узаемаразу- [illegible]

ЁСЦЬ ПЫТАННЕ !

Метро працуе па–ранейшаму

"У панядзелак раніцай на станцыі метро "Інстытут культуры", дзе мне давялося знаходзіцца, рух цягнікоў быў спынены, і дыспетчар перыядычна перадаваў, што па тэхнічных прычынах пасадка затрымліваецца. Ці на самай справе гэта былі тэхнічныя прычыны, а то можа якая небудзь аварыя ці забастоўка?

А.ТУРКО, г.Мінск."

Як паведаміў галоўны інжынер Упраўлення Мінскага метрапалітэна Мікалай Андрэеў, рух на лініі быў спынены з-за пашкоджання аўтаматыкі рэгулявання хуткасці электрацягніка маршруту № 11. Сапсаваныя вагоны былі загнаны на перагон станцыя Усход-Маскоўская. Пасля чаго дзейнасць метро была наладжана на працягу 15 хвілін.

Колькі мяса ў імпартных каўбасах

"У некаторых выданнях з'яўляліся паведамленні аб тым, што ў "Дацкай салямі" ўтрымліваецца ўсяго тры працэнты мяса. Звычайна столькі ў гэтым прадукце прыходзіцца на абалочку.

Ці можа быць такое?

К.МАГНАТАЎ, г. Мінск".

Навукова-даследчы інстытут мясной прамысловасці правёў экспертызу якасці імпартных каўбас, якія дачыняюцца да далікатэсных салямі.

Выяўлена наступнае:

"Фермерскія салямі" (фірма Стэф Хоўлберг) на 90 працэнтаў складаецца з свінога мяса і шпігу (40 працэнтаў мышачнай тканкі і 10 працэнтаў злучальнай), утрыманне бялку 17 працэнтаў, частка вільгаці - 24, 3 працэнта. Кансістэнцыя мяккая, упругая, смак з араматам вэнджання і прыправаў.

"Дацкая салямі" выраблена больш чым на 90 працэнтаў са свініны і шпігу (30 працэнтаў мышачнай тканкі і 10 працэнтаў злучальнай). Утрыманне бялку — 12 працэнтаў. Кансістэнцыя рыхлая, мажучая, смак з араматам вэнджання і прыправаў.

Салямі "Прынц Гамлет": у рэцэптуры цяляціна, свініна, свіны тлушч. Мяса — 30 працэнтаў (па 15 працэнтаў мышачнай тканкі і злучальнай), тлушчу — больш 60 працэнтаў, крухмалу — каля 6 працэнтаў, малочны бялок, сустракаюцца буйныя фрагменты крывяносных сасудаў. Кансістэнцыя мяккая, рыхлая. Колер фаршу — малінавы.

"Залатая салямі" (USP) — свініна, цяляціна, свіны тлушч, спецыі. Мяса не больш чым на 30 працэнтаў (мышачнай тканкі — 20 працэнтаў, злучальнай — 10 працэнтаў), тлушчу каля 60 працэнтаў, крухмалу — да 7 працэнтаў, малочны бялок. Кансістэнцыя мяккая, рыхлая.

"Залатая салямі" (Dat Schaub) — свініна, цяляціна, свіны тлушч, спецыі. Мяса каля 25 працэнтаў (мышачнай тканкі — 20 працэнтаў, злучальнай — каля 5 працэнтаў), тлушчу — да 55 працэнтаў, крухмалу — да 5 працэнтаў, малочны бялок. Кансістэнцыя мяккая, рыхлая. Прысутнічае значны прысмак горычы.

Кіруючыся вынікамі экспертызы, можна сказаць, што каўбаса "Фермерская салямі" адпавядае патрабаванням, якія прад'яўляюцца да паўсухіх сыравэнджаных каўбас, якія выпускаюцца на Беларусі. Каўбаса "Дацкая салямі" блізкая па смаку да "Фермерскай салямі", але мае больш рыхлую кансістэнцыю.

Спіце пакуль спіцца

"Вельмі люблю паспаць. Часам нават на працу спазняюся, але нічога з сабою зрабіць не магу. Можа, гэта якая, небудзь хвароба?

П.СУРМАЧ. г.Вілейка".

Не палохайцеся, нічога дрэннага тут няма. Дэтройцкія даследчыкі знайшлі навуковае апраўданне для людзей, якія любяць паспаць раніцай лішнюю гадзіну. Аказалася, што лішняя гадзінак сну, як правіла, робіць кожнага дарослага чалавека больш энергічным, дапамагае яму больш эфектыўна выконваць работу і моцна паляпшае вадзіцельскія навыкі. Новыя вынікі супярэчаць распаўсюджанай думцы, што перасыпанне, маўляў, вядзе да вяласці і маруднасці.

У ідэальным выпадку вы павінны спаць да таго часу, пакуль поўнасцю не выспіцеся. А прачынацца павінны без усялякага будзільніка і тады будзеце адчуваць сябе на працягу ўсяго дня свежым і бадзёрым.

Рубрыку вядзе: Святлана КУЛІКОВА, тэл. 68-29-26

КРЫМІНАЛЬНАЕ БЮРО

Беларусь пад пагрозай наркаманіі

У XXI стагоддзе кожны дзесяты грамадзянін рэспублікі рызыкуе ўвайсці з дыягназам — наркаманія.

Прагноз жахлівы. Па каментарый карэспандэнт БЕЛІНФАРМА звярнуўся да палкоўніка міліцыі Анатолія Бурага, начальніка аддзела па барацьбе з незаконным абаротам наркотыкаў МУС Беларусі.

— Анатоль Іванавіч, наколькі дакладны прагноз, ці няма тут яўнага перабольшання?

— Як ні сумна, ад рэальнасці нікуды не дзенешся. І хоць мера наркатызацыі насельніцтва пакуль ніжэйшая, чым у такіх краінах СНД, як Таджыкістан, Узбекістан, Туркменістан, Грузія, Украіна, радавацца няма чаму — маштабы распаўсюджвання чумы набываюць пагражальныя размеры. Гэта і адкрытая форма хваробы, і злачыннасць, якая вельмі цесна звязана з незаконным абаротам опіуму і сыравіны. Калі да васьмідзесятых гадоў сярэднегадовыя тэмпы росту гэтага віду злачынстваў складалі менш чым трыццаць працэнтаў, то ў 1993 годзе — восемдзесят з лішкам, а ўжо сёлета — усе сто. Адсюль і жахлівы прагноз і перспектыва. Да двухтысячнага года на Беларусі будзе ўчынена каля 32 тысяч злачынстваў, так або інакш звязаных з наркаманіяй.

— Паспрабуйце акрэсліць сітуацыю, у якой апынулася рэспубліка. Па-першае, колькі "жывых" наркотыкаў звалілася на нашы галовы?

— Сотні дзесяткаў кілаграмаў сыравіны, каля пяцідзесяці наркатычных сродкаў удалося "вырваць жыўцом", перахапіць на шляху да спажыўца. Лёгка ўявіць небяспеку, якая тоіцца ў 25 кілаграмах канфіскаванага опіуму, калі для разавага ўжывання дастаткова грама.

— А што больш за ўсё карыстаецца папулярнасцю ў беларусаў?

— Гашыш, гераін, медыцынскія прэпараты і, вядома, мясцовыя прадукты з макавых галовак і канапель. Вельмі небяспечнымі з'яўляюцца сінтэтычныя наркотыкі: клопатаў менш, а разбуральная сіла ў шмат разоў перавышае дурманлівыя рэчывы раслiннага паходжання.

— Дзе яны іх бяруць?

— У Мінску да сарака працэнтаў нелегальнага абароту звязана з замежнымі прадстаўнікамі, часцей — з Закаўказзя. Арыштавалі трох азербайджанцаў (дарэчы, яны прынялі беларускае грамадзянства), якія займаліся вырабамі і рэалізацыяй экстракту опіуму. Практычна штодня ў аператыўных зводках фігуруюць адрасы, дзе аператыўнікі канфіскуюць наркотыкі. З Балівіі, напрыклад, па ўсім свеце расцякаўся какаінавы яд. Агульнымі намаганнямі крыніцу закрылі. Тут як тут — сінтэтычны наркотык. Проста і лёгка ён можа з'явіцца і ў нас.

— Вытворчасць пастаўлена на шырокую нагу ці ж пераважае саматужніцтва?

— Лабараторыі ёсць. Але яны спецыфічныя. Гэта не велізарныя вытворчыя плошчы і ўмяшчаюцца... на кухні. Прабіркі, піпеткі, рэактывы... Таму што грам опіуму каштуе вельмі дорага, за кілаграм можна азалаціцца. Лёгка. Без фізічных і разумовых намаганняў. Нажыва прыцягвае, прытупляе страх перад адказнасцю.

— Дарэчы, якая яна?

— За збыт — да дзесяці гадоў, паўторна — яшчэ пяць.

Прытонаўтрымальнікаў чакае 219-ы артыкул Крымінальнага кодэкса, які прадугледжвае пазбаўленне волі ад пяці да дзесяці гадоў з канфіскацыяй маёмасці.

— Яшчэ якія віды злачынстваў звязаны з наркотыкамі?

— Перш за ўсё крадзяжы. Такое задавальненне каштуе дорага. Каб здабыць жаданне, паралізаваная воля штурхае на крадзяжы, перапродаж, махінацыі. На глебе наркаманіі зафіксаваны два "свежыя" забойствы, мноства злачынстваў з цяжкімі цялеснымі пашкоджаннямі.

— Колькі ж чалавек наркотык падштурхнуў да краю бездані?

— Паводле звестак МУС, зарэгістравана 1672 асобы, якія дапускаюць немедыцынскае ўжыванне наркотыкаў, з іх зняволены беспаваротна звыш тысячы чалавек. З улікам скрытага наркатызму, які, згодна з міжнароднай методыкай, у дзесяць разоў перавышае колькасць выяўленага, лік спажыўцоў цяпер — звыш 16 тысяч.

— У асноўным моладзь?

— Так, лягчэй за ўсё далучаюцца навучэнцы школ і вучылішчаў, студэнты ВНУ і тэхнікумаў. Усё часцей, незаўважна для сябе, уцягваюцца прадпрымальнікі і бізнесмены. Пераважаюць сярод ахвяр наркотыкаў жыхары гарадоў, прычым, мужчыны, больш стойкая, здавалася б, палавіна грамадства.

— Ці прагдядаюцца пэўныя раёны, вобласці, дзе сітуацыя найбольш крытычная?

— Цэнтрам беларускай наркаманіі неафіцыйна лічыцца Светлагорск. Як спецыяліст, з гэтым сцвярджэннем паспрачаюся. Паколькі ў рэспубліцы толькі-толькі фарміруюцца бар'еры, што працістаяць нашэсцю, то зусім відавочныя перакосы ў выяўленні наркаманаў. Так, у Гомельскай вобласці іх найбольшая колькасць. А чаму менш у Магілёўскай? Таму што намнога горш выяўляюць. Не гаворачы аб астатніх абласцях, дзе пераважае памылковая думка, быццам захапленне наркаманіяй не характэрна для нашых людзей. Своеасаблівае паўтарэнне сумнага вопыту Аўстрыі. Лідэры гэтай дзяржавы ў васьмідзесятыя гады таксама не без апломбу заяўлялі: маўляў, для нас больш характэрна выпіць куфель піва. Спазніліся з прафілактыкай. Цяпер дзесяткі тысяч уцягнуліся ў гэтую бяду. Таму што стрымліваць вельмі цяжка, распаўсюджваецца, як ракавая пухліна, у геаметрычнай прагрэсіі.

— На Беларусь падае цень і транзіту наркотыкаў?

— Сумесныя аперацыі МУС, КДБ, пагранвойскаў і мытні, выяўленыя кантрабандныя грузы пацвярджаюць, на жаль, што гэта менавіта так.

— Ці ёсць сувязь унутранага і міжнароднага наркабізнесу з цяперашнім цяжкім нестабільным эканамічным становішчам?

— Усплёск, безумоўна, выклікала адкрыццё граніц, якія сталі проста праходным дваром. Крымінальны тавар асядае ў нас яшчэ і таму, што ў рэспубліцы вельмі проста яго збыць. Затое на Захадзе — даражэй. Вось таму крымінальныя групы раздзяляюцца па арганізацыйнаму ўзроўню і маштабах. Адных прываблівае прастата, другіх — велізарныя барышы, няхай і здабытыя з вялікай рызыкай. Але, як бы там ні было, мы павінны быць пастаянна напагатове, своечасова працістаяць як унутранаму, так і знешняму ворагу: інакш — нацыянальная трагедыя.

Уладзімір СТРЭЛЬСКІ.

ЗАМАЛЁЎКІ З НАТУРЫ

Працягу не будзе

У вясковага гарманіста Мішкі ёсць прывычка забываць гармонік на гулянцы, куды яго запрашаюць павесяліць публіку. Адыграе, як і належыць, Мішка старанна, добра вып'е і патупае да хаты, а гармонік будзе ляжаць недзе на лаўцы або на ложку. Назаўтра, ледзь певень прагарлапаніць, Мішка пераступае парог той хаты, дзе яшчэ на сталах і не даедзена, і не дапіта.

— Гармонік забыўся, — скажа Мішка.

— Гармонік пачакае, — скажа гаспадар. — Садзіся бліжэй да стала, палячы галаву.

— Гэта трэба.

Палячыўшы галаву, Мішка расцягвае мяхі, і гармонік далёка чуваць, на яго мелодыю, глядзіш, і той-сёй прыйдзе. Паступова набіраецца кампанія, і пір ідзе гарой. А Мішка зноў вяртаецца дахаты без гармоніка. Назаўтра ўсё паўтараецца зноў. І так можа быць некалькі дзён запар.

Нядаўна ў Грышкі таксама нешта адзначалі-святкавалі. Граў, вядома ж, Мішка. Было лета, таму цямнела позна, і вечарынка закончылася пры святле. Многія бачылі, як Мішка вяртаўся з пагулянкі на добрым падпітку, а ззаду вяроўчынай быў прывязаны да ягонай спіны гармонік. Што азначала — заўтра працягу не будзе. У Грышачкі больш аднаго дня ніколі не гуляюць.

Не данёс

Прыехалі ў вёску артысты. На сцэне людзей пацяшаюць, ажно ў тых слёзы на вачах блішчаць. І старшыня калгаса, звычайна строгі і насуплены, бы індык, на гэты раз не хаваецца — прамакае і прамакае насоўкай вільгаць на твары, а жывот трасецца ў яго, быццам тая баксёрская груша ад моцных кулакоў.

У антракце старшыня паманіў да сябе пальцам загадчыка клуба Мамоньку. Падзяліўся ўражаннямі. Спектакль жа, вядома, падабаецца. Камедыю ўсе любяць. Тым больш вясковую.

— Гэта добра, — сказаў старшыня. — А вось пра кветкі мы забыліся. Артысты заслугоўваюць, каб іх ім прыпаднесці. Трэба арганізаваць.

— Будуць, будуць кветкі! — запэўніў Мамонька. — Гэта мы ў момант! Прасцей простага! — І ён паклікаў маладога кінамеханіка Кольку Цярэшку: — Дзе хочаш, там і даставай, але каб к канцу спектакля кветкі былі!

— Нарву, — лянiва паабяцаў кінамеханік.

Ён і нарваў цэлае бярэмя кветак. Пад акном сваёй жа хаты растуць — праблемы вялікай няма. Нясе Колька Цярэшка кветкі, удыхае прыемны іх пах, а насустрач якраз ягоная каханка, дачка старшыні Кацька прастуе, яна ў горадзе вучыцца, і вось прыехала апошнім аўтобусам.

— Ой! — успляснула рукамі Кацька, заірдзелася ўся. — што гэта з табой, Колька, зрабілася? Не пазнаю. Праўда. Ты і не ты. Першы раз мяне сустракаеш і з такім прыгожым букетам. Кветкі... гэта мне?

— Ну, а каму ж! — праз сілу ўсміхнуўся Колька і працягнуў Кацьцы букет, за што атрымаў кароценькі пацалунак у шчаку.

А ў клубе ўжо закончыўся спектакль. Старшыня, стоячы на авансцэне і стрымліваючы хваляванне, пагрозліва глядзеў на загадчыка клуба Мамоньку, той шукаў вачыма кінамеханіка Кольку Цярэшку, уяўляючы, мусіць, што ён зробіць з ім, як толькі стрэне.

Цяпер у вёсцы, калі хто з мужыкоў пойдзе па што-небудзь і вернецца з пустымі рукамі, жанчыны не прамінуць ушчыпнуць: "Цябе, ёлуп, пасылаць усё адно, што Кольку-кіншчыка па букет!"

Апраставалосіўся

Да ўчастковага Кузоўкі прыехаў начальнік з горада, яны селі ў легкавік і паехалі "на прыроду". Цяпельца расклалі ў лесе, сала смажаць на лаўцах — роўненькіх бярозавых пруціках, закусваюць і іншымі прысмакамі. І раптам паблізу недзе грымнуў... стрэл. Кузоўка ледзь не папярхнуўся, прыпыніў перад ротам смажанае сала, здзіўлена-перапалохана глядзіць на начальніка: "Маць часная! Гэта ўжо замнога. У маім лесе страляюць. Паляўнічым рана яшчэ паліць. Хто б гэта? Няйначай, крымінал..."

— Вы пасядзіце, а я гляну, хто гэта пальнуў, — сказаў Кузоўка, і толькі ён узняўся, як стрэлы адзін за другім прасвісталі зусім блізка. — Няўжо і ў нас паўзбройваліся?

Участковы подбегам памчаў на стрэлы. А ўжо і лес скончыўся. Статак кароў пасвіцца.

— Ты не бачыў, хто тут страляе? — вытарапіў вочы ўчастковы на пастуха, немаладога ўжо чалавека.

— Не чуў, — здзіўлена пацiснуў той плячыма.

— Паглохлі ўсе, а тут пад носам паляць!

— А-а, вось вы пра што,— засмяяўся пастух. — Гэта ж сына я меншага вучу страляць, а вы за сапраўдныя стрэлы прынялі. Лёнька, пакажы вось таварышу міліцыянеру, як ты ўмееш...

Лёнька на ўсю даўжыню расkaціў перад сабой пугу, падцягнуў крыху яе, прыўзняў пугаўё і шчоўкнуў... Стрэл такі атрымаўся, што і пісталету не ўступіць.

Лёнька шчаслівы, што стрэльнуў добра пугай. Бацька радуецца, што не падкачаў той. А Кузоўка, плюнуўшы, думае, што ж сказаць начальніку. Апраставалосіўся дык апраставалосіўся!

Васіль ТКАЧОЎ.

МЕКСІКАНЦЫ – НА ГАРАЧЫМ ВУЛКАНЕ

У Мексіцы пачалася экстранная эвакуацыя насельніцтва з раёнаў каля вулкана Папакацепетль, які выкідвае попел.

З небяспечнай зоны трэба вывезці больш за 75 тысяч чалавек, для якіх будуецца зараз часовае жыллё.

ВАТЫКАН СУПРАЦЬ ВЫВАДУ ВОЙСК

Ватыкан заявіў, што выступае супраць вываду войск ААН з Босніі.

Яго кіраўніцтва лічыць, што хоць цяперашнія спробы Захаду ўрэгуляваць ваенны канфлікт і праваліліся, не трэба страчваць надзеі на вырашэнне югаслаўскага крызісу ў будучым.

РУМЫНІЯ ГАНДЛЮЕ ДЗЕЦЬМІ

Сумнае лідэрства, паводле апытанняў статыстаў, займае апошнім часам Румынія.

Краіна набыла рэпутацыю аднаго з асноўных пастаўшчыкоў дзяцей турэцкім дзялкам. Кліентамі пакупнікоў часцей за ўсё становяцца прастытуткі-падлеткі, якія прадаюць немаўлят.

ЖОНКА – КАНКУРЭНТ ПРЭЗІДЭНТА

Жонка прэзідэнта Перу Альберта Фухіморы, заявіла, што скасоўвае шлюб са сваім мужам.

Прычына ў тым, як заявіла Сусана Ігушы, што яна не кахае больш Фухіморы. Але развод — не адзіны "сюрпрыз" для кіраўніка краіны. Сусана паведаміла таксама, што збіраецца змагацца на выбарах за прэзідэнцкую пасаду. Жонцы прэзідэнта зараз 44 гады, яна маці чатырох дзяцей. Але нягледзячы на яе неўтаймаванае жаданне хутчэй вызваліцца ад "ланцугоў" сямейнага жыцця, каталіцкая царква давяла да ведама, што скасаваць шлюб мае права толькі Ватыкан.

КАЛЯДНЫ СЮРПРЫЗ ЗНЯВОЛЕНЫМ

У Паўночнай Ірландыі 350 зняволеных напярэдадні свята адпусцілі дадому.

Цэлы тыдзень яны будуць святкаваць Каляды ў сваіх сем'ях, а потым павінны зноў вярнуцца ў турэмныя камеры.

З ФУТБАЛІСТАЎ – У МІНІСТРЫ

Усім добра вядомы футбольны "ас" Пеле "пайшоў на павышэнне".

Яго паклоннікі могуць парадавацца за свайго куміра, які прызначаны нядаўна міністрам спорту Бразіліі.

— з гісторыі Беларусі —

САМАВЫЗНАЧЭННЯ

...нямецкіх інтэрвентаў, было дасягнута пагадненне аб завяршэнні перамоў у Мінску. Атмасфера, якая ўсталёвалася на перамовах, давала падставы спадзявацца на іх паспяховае заканчэнне. Аднак мінская частка перамоў не адбылася. Старшыня ўрада БНР і партыі сацыял-дэмакратаў А.Луцкевіч без паведамлення членам сваёй дэлегацыі на пасяджэнне дэлегацый не з'явіўся і, як потым было ўстаноўлена, адбыў у Вільню. Відавочна, што тыя, хто выступаў супраць збліжэння з Расіяй, змаглі аказаць дзейсны ўплыў на пазіцыю Луцкевіча.

У перыяд акупацыі Беларусі польскімі інтэрвентамі Рада і ўрад БНР пачалі прыстасоўвацца да абстаноўкі, якую стваралі новыя прэтэндэнты на беларускія землі. Замест арганізацыі барацьбы народа за незалежнасць сваёй краіны палітычныя органы БНР пачалі шукаць узаемаразумення з новымі "гаспадарамі". Палітычныя гульні вяліся ў імя народа, але без народа. Адносіны да палітыкі Польшчы на Беларусі з'явіліся прычынай, якая выклікала раскол Рады БНР: А.Луцкевіч і яго аднадумцы былі за "супрацоўніцтва" з урадам Пілсудскага, а Ластоўскі і БПС-Р выступілі за ўзброеную барацьбу супраць інтэрвентаў.

Узброеная барацьба Чырвонай Арміі, беларускіх партызан пад кіраўніцтвам КП(б)ЛіБ, арганізацыі "Маладая Беларусь", атрадаў БПС-Р закончылася вызваленнем усёй тэрыторыі Беларусі. У гэтай абстаноўцы Беларускі Ваенна-рэвалюцыйны камітэт, ЦК КП(б)ЛіБ, БКА, Бунд прынялі дэкларацыю аб другім абвяшчэнні незалежнасці БССР. Партыя беларускіх сацыялістаў-рэвалюцыянераў гэту дэкларацыю не падпісала. Яна працягвала падтрымліваць адносіны з урадам БНР В.Ластоўскага і прэтэндавала на большасць месцаў у новым урадзе БССР. Гэтыя рознагалоссі перараслі ў канфрантацыю, што прывяло да прыняцця жорсткіх захадаў супраць БПСР.

У такой складанай абстаноўцы пачаўся пераход ад вайны да міру. Тэрыторыя Беларусі звыш шасці год з'яўлялася тэатрам вайны, якая разбурыла эканамічнае жыццё. У параўнанні з даваенным перыядам прамысловая вытворчасць у 1920 годзе скарацілася ў сем разоў. З 815 прадпрыемстваў працавалі толькі 345. Гэта былі прадпрыемствы, якія выпускалі ваенную прадукцыю. У стане разрухі знаходзіўся транспарт. Гаспадарчыя сувязі паміж раёнамі краіны адсутнічалі. Колькасць рабочых за гады вайны зменшылася амаль на 30 працэнтаў. Больш паловы рабочых былі беспрацоўнымі. Цяжкім было становішча тых рабочых, якія працавалі. Іх зарплата ў 1920 годзе складала не больш 20 працэнтаў даваеннага ўзроўню. Голад і холад вымушаў рабочых ісці ў вёску. У той час кожны шукаў спосаб каб толькі выжыць.

Цяжкім таксама было жыццё сялян. Сельская гаспадарка знаходзілася ў крызісным стане. Цяглавай сілы не хапала, інвентар знасіўся, не было насення. Прадукцыйнасць сельскай гаспадаркі ў параўнанні з 1913 годам складала менш за палавіну. Пасяўныя плошчы зменшыліся на адну трэць. Скарацілася пагалоўе як буйной рагатай, так і дробнай жывёлы. У многіх сялян не было жылля, прадуктаў харчавання. Харчразвёрстка пазбаўляла сялян жадання займацца сельскай гаспадаркай.

Аднак найбольшыя цяжкасці ў перыяд пераходу ад вайны да міру былі выкліканы не эканамічным становішчам рэспублікі, нягледзячы на іх складаны характар. Становішча ўскладнялася тым, што для рэспублікі не складвалася спрыяючая інтарэсам народа палітычная перспектыва. Ніводнае пытанне палітычнага забеспячэння развіцця рэспублікі ці не было вырашана зусім, ці вырашана ў супрацьлеглым інтарэсам народа накірунку. Здавалася, што пасля вайны павінен быў наступіць час, калі народ пачне на папялішчах і руінах будаваць мірнае жыццё. Між тым палітыка "ваеннага камунізму" з яе галоўным атрыбутам — харчразвёрсткай працягвала існаваць. Пераход ад палітыкі "ваеннага камунізму" да новай эканамічнай палітыкі на першы час адкрываў магчымасць для аднаўлення народнай гаспадаркі. Але галоўнае пытанне — што будзем будаваць, які грамадска-палітычны і сацыяльны лад будзем ствараць — гэтае пытанне заставалася нявырашаным. Перадумоў для сацыялістычнага будаўніцтва не толькі ў Беларусі, але і ў Расіі не было. Той факт, што Кастрычніцкая рэвалюцыя па сваму зместу не з'яўлялася сацыялістычнай рэвалюцыяй у 1920 годзе быў вымушаны прызнаць У.І.Ленін. У апошнія гады жыцця Ленін распрацоўваў план пераходу Савецкай краіны да сацыялізму ва ўмовах адсутнасці сацыялістычнай рэвалюцыі ў заходніх краінах. Гэты пераход, на яго думку, павінен быў быць працяглым, дастатковым для таго, каб савецкая краіна магла ствараць неабходныя мажлівасці для паступовага будаўніцтва сацыялістычнага грамадства. План быў выкладзены Леніным у ягоных апошніх артыкулах і пісьмах, якія да смерці Сталіна не зрабіліся здабыткам народа і застаўся не рэалізаваным.

Перыяд пераходу ад вайны да міру для Беларусі значна ўскладняўся нявырашанасцю нацыянальнага пытання. У гэты час беларуская нацыя знаходзілася ў раз'яднаным стане. Палова яе насельніцтва жыла ў Заходняй Беларусі, якая ў адпаведнасці з Рыжскім дагаворам уваходзіла ў склад Польшчы. Вялікая частка беларусаў пражывала ў Віцебскай, Гомельскай і Смаленскай губернях, якія знаходзіліся ў складзе РСФСР. На тэрыторыі БССР жыло каля 1,5 мільёна чалавек. Значная колькасць беларусаў эмігрыравала ў замежныя краіны.

У сувязі з гэтым становіцца зразумелым прыняцце Беларускім ВРК захадаў да ўзбуйнення БССР. Пасля ўтварэння СССР урад БССР паставіў пытанне перад ЦК РКП(б) і ўрадам СССР аб звароце ў склад рэспублікі тэрыторыі з пераважна беларускім насельніцтвам, якое ўваходзіла ў склад РСФСР. У выніку гэтага 3 сакавіка 1924 года УЦВК прыняў пастанову аб перадачы Беларускай ССР тэрыторыі, на якой пражывала пераважна беларускае насельніцтва. Яна складала 15 паветаў, а таксама асобныя воласці Віцебскай, Гомельскай і Смаленскай губерняў. Тэрыторыя БССР пашыралася да 110,5 тыс.кв.км, а колькасць насельніцтва павялічвалася да 4.171.900 чалавек. У 1926 годзе да БССР былі далучаны Гомельскі і Рэчыцкі паветы, тэрыторыя якіх складала 15,3 тыс.кв.км з насельніцтвам 650 тысяч чалавек.

Такім чынам, гэтыя мерапрыемствы далі пашырэнне тэрыторыі БССР да 125,8 тыс.кв.км і павялічэнне насельніцтва да 4.821.900 чалавек. У выніку ўзбуйнення ў асноўным завяршылася аб'яднанне на дзяржаўным узроўні той часткі беларускага насельніцтва, якая пражывала на ўсходзе рэспублікі. Некаторыя тэрыторыі, дзе жыла значная частка беларусаў, камісія вырашыла пакінуць у складзе РСФСР. Другая частка беларусаў, якая жыла на тэрыторыі Гродзенскай, часткова Мінскай, Віленскай і Віцебскай губерняў, гэта значыць у Заходняй Беларусі, засталася ў складзе Польскай дзяржавы.

Як бачым, нацыянальнае пытанне не было вырашана да канца, нацыя заставалася падзеленай на часткі, раз'яднанай. Такі ж лёс напаткаў украінцаў, малдаван, армян, азербайджанцаў і іншых. На нашу думку, гэта не было выпадковым. Архітэктары пабудовы свету пасля вайны свядома стварылі цэлы шэраг нявырашаных пытанняў у прыгранiччы, каб у любы час мець магчымасць пад выглядам "справядлівасці" ўмешвацца ў справы савецкай краіны.

Паміж урадамі БССР і БНР паступова "наводзіліся" масты, шукаліся падыходы да пераадолення стану размежавання, да аб'яднання нацыі. Спачатку гэта рабілася без уліку аб'ектыўных фактараў. Кіраўніцтва ЦК БПС-Р праз ЦК РКП(б) іншымі шляхамі дамагалася прадастаўлення гэтай партыі большасці месцаў ва ўрадзе БССР і такім чынам "зліць" БССР з БНР. Гэта рабілася да ўзбуйнення БССР. В.Ластоўскі, як прэм'ер урада БНР, спрабаваў дабіцца перадачы БНР хоць аднаго павета на тэрыторыі БССР. Ён прасіў "уступіць" Полацкі павет, тэрыторыя якога магла б стаць матэрыяльнай асновай для будаўніцтва БНР.

І толькі пасля таго, як урад БНР узначаліў А.Цвікевіч, пачаліся сапраўдныя пошукі шляхоў аб'яднання ўсходніх і заходніх беларусаў, кансалідацыі ўсёй нацыі ў межах адной дзяржавы. Гэтаму спрыяла і тое, што на працягу аднаўленчага перыяду БССР дабілася значных поспехаў у народнай гаспадарцы, культурным будаўніцтве, плённымі былі першыя крокі беларусізацыі. Цвікевіч паехаў у Мінск, дзе былі вырашаны пытанні аб Вільні, аб адносінах паміж "старымі і маладымі", аб вызначэнні канчатковых усходніх межаў Беларусі і іншыя. Пасля гэтага пачалося вяртанне на Беларусь многіх удзельнікаў нацыянальнага руху. Да такога павароту развіцця падзей іх падштурхнула і тое, што ў савецкай краіне яны бачылі надзейную сілу, здольную ваенным шляхам, без Польшчы вырашыць пытанне аб аб'яднанні Заходняй Беларусі з БССР.

22—25 красавіка 1925 года ў Празе неафіцыйна адбылася 2-я Беларуская палітычная нарада. У яе рабоце ўдзельнічалі А.Цвікевіч, П.Крачэўскі, Б.Тарашкевіч і іншыя. Прадстаўнікамі ЦК КП(б)Б з'яўляліся У.Ігнатоўскі, А.Смоліч і Бекер. Нарада імкнулася выпрацаваць праграму агульнабеларускага фронта, абмяркоўвалася пытанне аб аб'яднанні Беларусі ў складзе СССР.

Стварэнне адзінага беларускага фронта мела на ўвазе скасаванне існаваўшага ўрада БНР. У сувязі з гэтым А.Цвікевіч пачаў перамовы са старшынёй СНК БССР І.Адамовічам. Іх вынікам было аб'яўленне Цвікевічам 4 кастрычніка 1925 года аб роспуску ўрада БНР. 2-я Берлінская канферэнцыя, якая адбылася 12—15 кастрычніка 1925 года, пацвердзіла роспуск урада БНР і прызнала Мінск адзіным цэнтрам нацыянальна-дзяржаўнага адраджэння Беларусі. У БССР вярнулася вялікая група беларускіх дзеячаў і ўключылася ў стваральную гаспадарчую, навуковую, культурную дзейнасць. Значная частка іх засталася ў замежных краінах, але яны не парывалі сувязі з бацькаўшчынай.

Здавалася, быў зроблены важны крок па пераадоленню беспадстаўнага раз'яднання беларускага нацыянальнага руху пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі. Гэта мела дачыненне не толькі да Беларусі. У выніку памылковай ацэнкі зместу Кастрычніцкай рэвалюцыі і выцякаўшай з гэтага не менш памылковай палітыкі Савецкага ўрада расколатай аказалася ўся Расія, што з'явілася вырашальнай прычынай грамадзянскай вайны і замежнай ваеннай інтэрвенцыі. І калі ўсё гэта мінула, калі ў рэшце рэшт на гарызонце паказаўся прамень надзеі на лепшае будучае, і калі гэтая надзея пачала ажыццяўляцца, на справе высветлілася, што галоўная перашкода на гэтым шляху яшчэ не была выкаранена.

Рубрыку вядзе доктар гістарычных навук, прафесар Мікола КУЗНЯЦОЎ.

З ЖЫЦЦЯ "ЗОРАК"

Шарон Стоўн можа пакінуць без штаноў любога прадзюсера ў Галівудзе

Шарон Стоўн зарабіла сабе багацце, вядома ж, на фільмах, у якіх яна іграла. Аднак не справядлівы той, хто лічыць, што нельга рабіць грошы з паветра. Калі кінакампанія "Уорнер Бразерс" прапанавала актрысе сыграць ролю палюбоўніцы ў амерыканскай кінаверсіі французскага трылера "Д'ябальства", тая ацаніла свае паслугі ў 6 (шэсць) мільёнаў даляраў. Кінакампанія спачатку адмовілася, а потым перадумала. Але прамаруджванне ёй абышлося дорага. Шарон Стоўн зрабіла менавіта тое, што на яе месцы зрабіла б кожная галівудская "зорка", — яна павысіла стаўкі і запрасіла ўжо 7 мільёнаў.

Калі вы думаеце, што Шарон Стоўн — адзіны прыклад у выбіванні грошай, то вы глыбока памыляецеся. Як паведамляе часопіс "Ньюсуік", Кевін Костнер, напрыклад, нават нягледзячы на чорную паласу ў сваёй акцёрскай кар'еры — стужкі "Вайна" і "Дасканалы свет" не мелі касавага збору — выбіў сабе ганарар у 13 мільёнаў даляраў за фільм "Водны свет". Пасталеўшы Мак Калкін, вядомы па фільму "Адзін дома", атрымаў 8 мільёнаў за ролю ў фільме "Багаты Рыч". Рычарду Гіру заплацілі столькі ж за ролю Ланселота ў фільме "Першы рыцар", нават нягледзячы на яго няўдачу ў карціне "Містэр Джонс". У агульным, як бачна, жорсткі торг для зоркі ў Галівудзе — справа звычайная.

Але вось што цікава. Высокія ганарарныя стаўкі "зоркі" патрабуюць толькі за пасрэдныя фільмы. Брус Уіліс атрымаў 15 мільёнаў даляраў за здымкі ў фільме "Моцны арэшак-3". Але на здымках фільма Квянціна Таранціна "Крымінальнае чціва" ён працаваў за стаўку, якая ледзь перавышала плату звычайнага акцёра. Нават сексапільная Шарон Стоўн знізіла ганарар да "ўсяго толькі" 2 мільёнаў даляраў за ролю ў фільме "Казіно". Таму што яго рэжысёр — вядомы мэтр кіно Марцін Скарсезе. Менеджэр Шарон Чак Біндэр неяк сказаў: "Калі б узнікла неабходнасць, то я б параіў ёй сыграць гэтую ролю нават бясплатна".

Падрыхтаваў Сяргей ПАСТАНОГАЎ.

Традыцыйны фестываль аўтарскай песні прайшоў у Віцебску. Яго арганізатарамі сталі члены гарадскога клуба "Акорд", асацыяцыя студэнтаў ВНУ вобласці і Віцебскае аддзяленне Фонда Сораса-Беларусь.

Свае песні выконвалі Эдуард Мулер, Аляксандр Сіпараў, Тацяна Ліхавідава, Уладзімір Цвіка і многія іншыя. А выканаўца з Віцебска Святлана ПЫШНЕНКА (на здымку) удастоілася спецыяльнага прыза фестывалю — бясплатнай турыстычнай пуцёўкі.

Фота Аляксандра ХІТРОВА, БЕЛІНФАРМ.

ПЕРАПІСКА

Давайце пазнаёмімся

"Пазнаёмлюся дзеля стварэння сям'і з мінчанінам або гамельчанінам 24–38 гадоў ростам 170—190 см без шкодных звычак, раней не жанатым.

Пра сябе: 24/170, сімпатычная, стройная. Замужам не была. Закончыла тэхнікум, вучуся ў мінскім універсітэце.

Пісаць на адрас: 247500, Гомельская вобл., г.Рэчыца, а/с 16. Тамары."

"Жадаю пазнаёміцца для стварэння шчаслівай сям'і з простай, гаспадарлівай дзяўчынай або жанчынай з дзіцем 25—38 гадоў прыемнага выгляду, забяспечанай жылплошчай.

Пра сябе: 34/164/85, удавец, дзяцей няма, па характару просты, працавіты, з пачуццём гумару, без шкодных звычак.

Пісаць на адрас: 222120, Мінская вобл., г.Барысаў–8, да запатрабавання, п/п XIII–ВН № 545898."

"Пазнаёмлюся з маладым чалавекам 20—30–ці гадоў, прыстойным і без шкодных звычак, прывабным, матэрыяльна і жылплошчай забяспечаным.

Пра сябе: 20/170/70, вельмі люблю музыку, добрая гаспадыня, ласкавая і пяшчотная. Маю аднагадовае дзіця.

Адрас у рэдакцыі (абанент 59)."

"Сімпатычны хлопец 20–ці гадоў без шкодных звычак хоча сустрэць абаяльную, сур'ёзную дзяўчыну.

Займаюся спортам, радыётэхнікай.

Пісаць на адрас: Віцебская вобл., Талачынскі р–н, гарпасёлак Коханава, вул.Кірава, д.25. Руслану."

"Пяць маладых хлопцаў, якія любяць вясёлыя кампаніі, пазнаёмяцца з дзяўчатамі 17–20–ці гадоў.

Пра нас: Міхась, 23/160/80, Генадзь, 19/170/70, Аляксандр, 19/180/75, Іван, 20/165/56, Віктар, 23/160/80.

Адкажам на ўсе лісты, пажадана з фота, якое абяцаем вярнуць.

Пісаць на адрас: 231507, Гродзенская вобл., Шчучынскі р–н, п/а Дубрава, д.8 (Шышановічам Міхаілу і Генадзю), д.43 (Блюдніным Віктару і Івану), д.35 (Ганчаруку Аляксандру).

"Ніколі, ніколі не вернуцца гады

і юнацтва, незваротна адыходзячае...

А ты, дарагая, хутчэй знайдзіся

і пры сустрэчы мне ўсміхніся.

Будзь душэўнай, ласкавай і чыстай душой.

Пра сябе: 35/165/65, па гараскопу Вадалей, з пачуццём гумару. Захапляюся шахматамі, рыбалкай, чытаю кнігі, па характару спакойны, люблю хатнюю цеплыню.

Пісаць на адрас: 225320, г.Баранавічы, вул.Халасцякова, д.48. Генадзю."

Шукаю сяброў

"Хачу пазнаёміцца з хлопцамі 15—18–ці гадоў і дзяўчатамі 14—16–ці гадоў.

Пра сябе: 15/160, па гараскопу Стралец, валасы светлыя, вочы шэрыя. Люблю слухаць сучасную музыку, чытаць кнігі.

Пісаць на адрас: 220134, г.Мінск, вул.Бурдэйнага, д.19, кв.286. Таццяне."

"Пазнаёмімся з хлопцамі і дзяўчатамі 13–16–ці гадоў.

Пра нас: Вікторыя, 13/160, па гараскопу Скарпіён.

Людміла, 12/160, па гараскопу Дзева.

Адкажам на ўсе лісты.

Пісаць на адрас: 213661, Магілёўская вобл., Хоцімскі р–н, в.Баханы. Кастровай Вікторыі або Касцюшкінай Людміле."

"Я вельмі хачу знайсці сабе добрых і надзейных сяброў, з якімі можна будзе падзяліцца сваімі радасцямі і нягодамі.

Пра сябе: 18/165/57. Па гараскопу Стралец. Стройная шатэнка, вочы зялёныя. Вельмі люблю прыроду, вучуся ў тэхнікуме.

Пісаць на адрас: 222431, Мінская вобл., Вілейскі р–н, п/а Ілья, в.Баяры. Вяжэвіч Таццяне."

"Жадаем знайсці добрых і надзейных сяброў, а мабыць і спадарожнікаў жыцця, якія б маглі зразумець нас у цяжкую хвіліну, падзяліць гора і радасць.

Пра нас: Наталля, 17 гадоў, вясёлая.

Ірына, 16 гадоў, вясёлая.

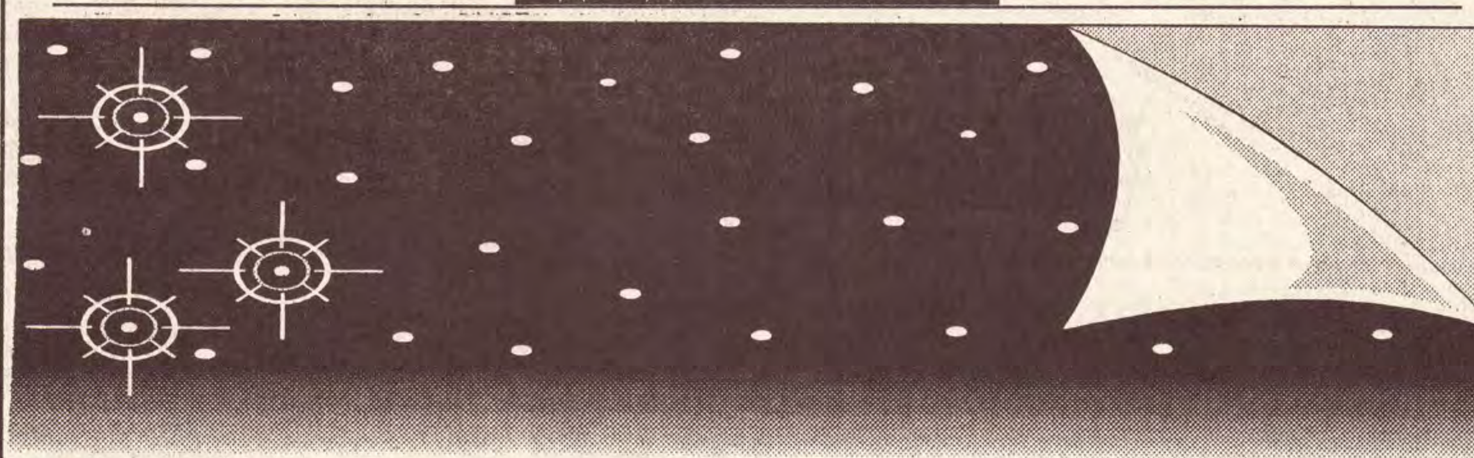
Пісаць на адрас: 211837, Віцебская вобл., Пастаўскі раён, в.Ляхаўшчына. Карчэўскай Наталлі і Пятух Ірыне."

"Хачу знайсці добрых і надзейных сяброў, якія б дапамаглі мне ў цяжкую хвіліну.

Пра сябе: 17/164/51, сімпатычная, добрая, па гараскопу Рыбы, валасы русыя, вочы карыя. Люблю музыку, жывёл і дзяцей. Пажадана фота, якое абяцаю вярнуць.

Пісаць на адрас: 213224, Магілёўская вобл., Чавускі раён, в.Дужэўка. Тальковай Наталлі."

ДАЙДЖЭСТ ПРЭСЫ

Тайна вашага імя

"По имени и житиё", гаварылі нашы продкі, перакананыя, што ў празванні чалавека зашыфраваны яго характар і лёс

Васіль. З жанчынамі галантны, любіць спорт. Схільны да спіртнога. На рабоце ведаюць гэты яго недахоп, але мірацца, цэнячы добрасумленнасць і прафесійныя якасці. Ён — чалавек абавязку. Ажаніўшыся, не будзе думаць пра развод з-за таго, што ў жонкі дрэнны характар. Пакорліва раздзеліць дамашнія цяжкасці, не скардзячыся на лёс. Вельмі прывязаны да дзяцей. У складаных сітуацыях замыкаецца. Амаль заўсёды добрыя адносіны з цесцем, а вось цешчы пабойваецца.

Віктар. У гэтых мужчын многа такога, што шлюб з імі робіць моцным і шчаслівым. Яны грунтоўныя, нетаропкія, клапоцяцца пра матэрыяльны дабрабыт сям'і. Не скупыя. Любяць вадзіць аўтамабіль. У "зімовых" Віктараў жорсткі, упарты характар. Віктар выхоўвае дзяцей у строгасці, таму яны, вырастаючы, імкнуцца жыць асобна. Магчыма цяга да спіртнога. Праўда, "летнія" Віктары, у адрозненне ад "зімовых", лягчэй вылечваюцца ад гэтай хваробы. Віктарам не варта разлічваць на шчаслівы шлюб з Яўгеніяй, Кацярынай, Мая...

Віталь. Не азартны. Мэтанакіраваны, упарты. Мае гібкі розум, але хітраваты. Аўтамабіль для яго — ледзь ці не цэнтр Сусвету. У жонкі выбірае жанчыну, якая была б яму і маці, і сапраўдным сябрам. Верны ў шлюбе, хоць на людзях не выказвае жонцы сімпатый. Ёсць здольнасці да інжынерна-канструктарскай работы, да заняткаў навукай. Добра арыентуецца ў сферы бізнесу. "Асеннія" Віталі ўлюбчывыя. Для шлюбу найбольш падыходзяць жанчыны з імем Кацярына, Зінаіда, Лідзія, Марыя, Надзея, Ніна, Паліна, Тамара.

Уладзімір. Чамусьці больш утульна адчуваюць сябе ў пакоі, дзе многа дываноў. Чысцюлі. Дыпламатычныя і сябелюбы, не могуць стрымаць задавальнення, калі іх хваляць. Кампанейскія, схільныя ідэалізаваць жанчын. Калі і захоўваюць вернасць у шлюбе, то ў асноўным з-за сваёй вечнай занятасці і нежадання ўскладняць сабе жыццё. Не вельмі любяць займацца выхаваннем дзяцей, перакладваюць гэта на плечы жонкі. Не адмовяцца выпіць, але асаблівай цягі да спіртнога не праяўляюць. Невялікія шанцы на паспяховы шлюб з Маяй, Лізаветай, Лідзіяй, Нінай і Надзеяй.

Вячаслаў. Сутыкнуўшыся з несправядлівасцю, можа ўзарвацца, успыхнуць. Пасля ўспышкі гневу адчувае няёмкасць, робіцца больш памяркоўным. За жонку стараецца ўзяць разумную жанчыну без комплексаў. У сямейным жыцці надзейны, дапамагае жонцы. Умерана раўнівы. У рабоце пунктуальны, добрасумленны. З задавальненнем прымае гасцей. "Зімовыя" ўпартыя, настырныя, "асеннія" і "веснавыя" схільныя да інфарктаў. З Верай ці Таццянай звычайна "не шанцуе".

Алена. Часцей за ўсё падобна на бацьку, і характар у яе ад бацькі. Эмацыянальная, вялікая фантазёрка. Вялікі поспех Алены маюць у сферах, якія патрабуюць энергіі. Хутчэй за ўсё Алена выйдзе замуж не за багатага і прыгожага, а за чалавека, якога пашкадуе. Балюча адносіцца да ўсяго, што "адбірае" ў яе мужа — да яго сяброў, захапленняў, схільнасцей. Раўнадушная да недасканаласці быту, задавольваецца малым. Дамаседка, клапатлівая маці, хоць добрай гаспадыняй бывае не заўсёды. Малаверагодна шчасце з Анатолем, Сцяпанам, Маркам.

Лізавета. Дзеля спакою ў сям'і гатовая на многае. Яе не раздражняюць частыя візіты сваякоў мужа. Яна ладзіць з суседзямі. Запаслівая. Работа, уцехі, сяброўкі ў яе на другім плане. У юначыя гады не шанцуе ў каханні, шчасце прыходзіць з узростам, у паўторным шлюбе. Пашанцуе ёй з Аляксандрам, Сяргеем, Іванам, Міхаілам ці Рыгорам.

Зоя. Амаль не бывае канфліктаў з мужам. Інтуітыўна адчувае добрых і дрэнных людзей. Плёткі пра мужа для яе значэння не маюць. Да любых паваротаў лёсу ставіцца як да непазбежлівасці. Жонка з імем Зоя звычайна самааддана ставіцца да сям'і, хоць шлюбы ў яе не заўсёды шчаслівыя. Шлюб у згодзе — з Віктарам, Барысам, Аляксандрам, Валерыем.

Ірына. Лёгка знаходзіць агульную мову з незнаёмымі людзьмі, у кампаніі паводзіць сябе свабодна, ахвотна віп'е. Больш утульна і проста адчувае сябе ў мужчынскай кампаніі, сярод жанчын ёй хутка робіцца сумна. У меркаваннях разкая. Раўнівая. Па натуры ўлюбчывая, аднак, заўсёды захоўвае незалежнасць. Прафесійны рост для яе даволі важны момант. Грунтоўна падыходзіць да выбару мужа, лёгка заваёўвае ў яго аўтарытэт. Недаацэнка Ірыны мужам небяспечная — гэта можа падштурхнуць яе да здрады, хоць з-за імкнення да стабільнасці і спакою на развод яна наўрад ці адважыцца. Звычайна Ірыны добра гатуюць, любяць чытаць спецыяльныя часопісы. Свякроў яе часта недалюблівае з-за самастойнасці. У шлюбе менш за ўсё шанцуе з Дзмітрыем, Канстанцінам, Валерыем, Раманам.

Людміла. Самалюбівая, дамавітая. Мужу не прыходзіцца траціцца на яе адзенне — яна ўсё ўмее сама. Дасягае добрых вынікаў у сферы мастацтва. Як правіла, нядрэнна зарабляе. Дзеці ў яе заўсёды дагледжаны. Адносіны з бацькамі мужа — самыя добрыя. Але з мужам часта не шанцуе — яму не падабаецца яе празмерная самастойнасць і незалежнасць. Разведзеная Людміла не падае духам, працягвае настойліва шукаць спадарожніка жыцця. Але гэта не Мікалай, Эдуард, Сцяпан...

Марына. Усё, што датычыць яе лёсу, робіць абдумана і з разлікам. У ёй рана праяўляюцца пачуцці. Разумная, смелая, паводзіць сябе свабодна, з моцна развітым пачуццём годнасці. Прынясе шчасце чалавеку спакойнаму, падатліваму, які пастаянна ёю захапляецца. Няпростыя адносіны са свякроўю. Імкнецца здзівіць гасцей кулінарным майстэрствам. Здольна на сцэну раўнасці нават на чужых людзях. Першыя шлюбы цяжкія. Вельмі высокая верагоднасць удачнага шлюбу з Сяргеем, Міхаілам, Дзянісам, няўдалага — з Барысам, Мікалаем, Анатолем.

— Дакладнасць гэтых характарыстык і прагнозаў залежыць яшчэ і ад той якасці, якая ўдакладняе, змякчае ці абвастрае некаторыя рысы, уласцівыя чытачу таго ці іншага імя. Пры несупадзеннях прачытанага з рэальнасцю тлумачэнне трэба шукаць і ў імені бацькі.

"Труд".

ЮБІЛЕІ

Ад першых "па" да пастановак узроўню Петыпа

У Беларускай дзяржаўнай філармоніі адбыўся вечар ушанавання памяці цудоўнага танцоўшчыка і адметнага балетмайстра народнага артыста Беларусі, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі СССР, аднаго з самых яркіх дзеячаў харэаграфічнага мастацтва не толькі нашай рэспублікі, але і ўсяго былога Саюза Сямёна Уладзіміравіча Дрэчына з нагоды 80-годдзя з дня яго нараджэння.

...Цудоўныя знешнія даныя — статная фігура, добры рост, выразны твар, непаўторнае абаянне, тэмперамент, шчасліва спалучаліся ў ім з незвычайнымі акцёрскімі здольнасцямі, выключнай музыкальнасцю. Ён быў любімцам публікі. Яго герояў вызначала вялікая натхнёнасць, мужнасць, высакароднасць. На працягу ўсёй сваёй артыстычнай дзейнасці Сямён Дрэчын быў кумірам некалькіх пакаленняў паклоннікаў балета.

Ён танцаваў са славутай зоркай рускай сцэны Галінай Уланавай, будучы вартым яе партнёрам. Дрэчын не толькі быў сам богам танца, але, маючы цудоўны дар пастаноўшчыка, стаў першым беларускім прафесіянальным балетмайстрам. За сваё доўгае жыццё ў мастацтве ім створана 40 партый выканаўчага рэпертуару і каля 40 балетных спектакляў на сцэнах Беларусі, Малдовы, Расіі, Украіны.

На юбілейным вечары гледачы пазнаёміліся з пастаноўкай танцаў Дрэчына. Цудоўна выступіў Дзяржаўны ансамбль танца Рэспублікі Беларусь, кіраўніком і духоўным настаўнікам якога быў Сямён Дрэчын. З бляскам выкананы "Крыжачок", "Лявоніха", "Перапёлачка", "Купалле". Адчуваецца ў іх нацыянальны дух, характар, каларыт.

Салісты з Тэатра музкамедыі прадэманстравалі ў "Аргенцінскім танга", "Вальсе-бастоне", "Чальстоне" элегантнасць, высокі прафесіяналізм. Перададзены тэмперамент Дрэчына-пастаноўшчыка.

Дрэчын марыў стварыць дзіцячую харэаграфічную студыю, але жорсткая хвароба разбурыла ўсе яго планы. 2 жніўня 1993 года абарвалася жыццё Сямёна Уладзіміравіча ...

І вельмі добра і радасна, што ёсць людзі, якія беражліва захоўваюць і шануюць памяць пра вялікага Артыста. Дзякуй ім за гэта! Бо пакуль жывуць пастаноўкі балетмайстра, жыве і сам Майстар!

Валянціна СКАРЫНКІНА.

КІНААФІША МІНСКА

Анонс з 29 снежня па 1 студзеня

"Праўдзівая хлусня" (ЗША) — А.Шварцэнегер у ролі спецагента сакрэтнай дзяржаўнай службы па барацьбе з ядзерным тэрарызмам, якому хапае мужнасці, каб выратаваць краіну, але намнога цяжэй яму выратаваць свой шлюб. ("Масква" з 31 снежня).

"Тры мушкецёры" (ЗША) — прыгодніцкая гісторыя пра рыцараў шпагі, пастаўленая ў духу 90-х гадоў нашага стагоддзя. У ролі славутага гасконца — К.О'Донел, Ч.Шын, К.Сазерленд, у ролі прыгажуні Міледзі — Р.Дэ Марней. ("Масква" з 29 снежня).

"Водар кахання. Фанфан." (Францыя) — С.Марсо і В. Пярэз у рамантычнай і замілаванай гісторыі пра каханне непрадказальнай дзяўчынкі і нясмелага, няўпэўненага юнака. ("Масква" з 27 снежня).

"Зефір у шакаладзе" (Расія) — музычная камедыя. Маладыя людзі, дзяўчына і цёмнаскуры юнак, у адзін з цудоўных дзён робяцца казачна багатымі. У ролях: А.Панкратаў-Чорны, І.Мураўёва, М.Свецін, О.Саладоўнікава, А.Зайцаў ("Кастрычнік").

Бясплатныя дабрачынныя сеансы

Кінатэатр "Піянер" запрашае на Тыдзень японскага кіно.

"Храбры сонечны прынц" (мультыплікацыйны фільм) — "Піянер"—31-га ў 10.30, 30-га ў 14.00.

"Цуру" ("Журавель") — экранізацыя японскай народнай казкі — "Піянер". 29-га ў 12.00, 30-га ў 10.30.

"Басара-князёўна Го" (2 с.) — гістарычная карціна — "Піянер". 29 снежня ў 15.30, 31 снежня ў 17.40.

"Рэстаран, дзе "заказаў" многа" — фантастычны мультыплікацыйны фільм. "Піянер". 1-га ў 11.40.

"Чалавек з бульвара Капуцынаў ("Масфільм") — музычная камедыя — "Партызан". 30 снежня ў 12.00.

"Дзівакі" ("Масфільм") — камедыя рэжысёра А.Сурыкавай — "Авангард". 30 снежня ў 15.00.

29 снежня

"МАСКВА": "Тры мушкецёры" — 12.00 (л), 14.00, 16.00. "Водар кахання. Фанфан." — 18.00, 19.40, 21.20.

"КАСТРЫЧНІК": "Зефір у шакаладзе" — 16.50, 20.50. "Місіс Даўтфайр" — 14.30, 18.30. Музычна-пацяшальная праграма "Макс-шоу" — 21.30.

"АЎРОРА": "Рыцар-адзіночка" (д) — 14.30. "Асноўны інстынкт"*** — 12.50, 15.00, 17.10, 19.20, 21.20. "Легенда пра дыназаўра-2" — 12.30, 16.30. "Ён пачынае злавацца" — 18.30, 20.30.

"БЯРЭСЦЕ": "З пісталетам нагала 33 1/3. Апошні ўдар" — 12.30, 16.00. "Глыбінная зорка"** — 13.00, 15.00, 17.00. "Камандо"** — 14.00, 17.00. "Гарачае лета"**** — 19.00. Інфармацыйна-пацяшальная праграма — 20.30.

"ВІЛЬНЮС": "Паліцэйскі сабака" — 12.30. "Гарачыя целы"*** — 14.30, 18.00, 21.30. "Асноўны інстынкт"*** — 16.00, 19.30.

"ДРУЖБА": "Гардэмарыны-3" — 15.00. "Школа задавальненняў"*** — 16.50, 18.20. Відэабар працуе з 12.00 да 16.00.

"ПАРТЫЗАН": "Як справіцца з бацькам" — 15.10, 16.50, 20.10, 22.00. "Вузкая мяжа"** — 13.30 (л), 18.30.

"ПЕРАМОГА": "Паліцэйскі з Беверлі-Хілз-3" — 13.00, 15.00. "Жанчына жадання"*** — 17.00.

"САЛЮТ": "Як справіцца з бацькам" — 13.40, 17.20. "Рэмба-2"** — 12.00, 15.40.

"СУЧАСНІК": "Палёт навігатара" (д) — 12.20. "Сын Ружовай пантэры"** — 14.20, 18.00. "Эмануэль-5"**** — 16.20, 20.00.

Шаноўныя чытачы!
Мінулы нумар "ЧЗ" не выйшаў у свет па тэхнічных прычынах. Прыносім свае прабачэнні.

ХАТНІ ЭКРАН

■ 29, чацвер

Беларускае тэлебачанне

7.55. Праграма перадач.
8.00. Навіны.
8.10. Дайджэст.
8.20. Пяць хвілін на жарты.
8.25. Урокі здароўя.
◆8.50. "Выйсці замуж за капітана".
* 10.15. Чароўны экран. "Востраў скарбаў".
◆11.00. "Рысь выходзіць на сцежку".
12.10. Кубак Беларусі па воднаму пола. "Прыор" (Мінск) – РШВСМ (Мінск).
15.05. Праграма перадач.
15.10. Вывучаем сваю гісторыю. "Гудзелка". Д/ф.
15.40. ТБ – школе. "Гераічная абарона Брэсцкай крэпасці".
16.15. "Юбілейныя нататкі"
17.00. Навіны.
17.10. "Вера, надзея, любоў". Каханне Максіма Багдановіча.
17.40. "Унікум".
18.10. Навіны (Гродна).
18.30. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Новы год у Оперы. ДАВТ Беларусі.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.40. Студыя "Палітыка".
21.55. Пяць хвілін на жарты.
22.00. Амаль дэтэктыўная вікпарына.
22.45. Анталогія гумару.
23.20. Пад купалам Сусвету.
23.35. НіКа.
23.50. Мужчына і жанчына.
0.20. Дайджэст.

Канал "Астанкіна"

7.50, 8.50, 9.50, 14.50, 15.50, 17.50, 22.50. Навіны.
* 8.00. "Топа Джыджыа".
◆8.25. "Дзікая Роза".
9.00. У свеце жывёл.
9.40. Спявае Святлана Дзяцел.
14.00. Прадпрымальнік.
15.00. Лялька маёй мары.
16.00. Тэт-а-тэт.
◆16.20. "Элен і рабяты".
16.50. Свет сёння.
17.00. ...Да 16 і старэйшым.
17.30. Мініяцюра.
17.40, 20.30. Надвор'е.
17.45. "Хто ёсць хто. XX стагоддзе". К.Шанэль.
18.00. Гадзіна пік.
◆18.30. "Дзікая Роза".
19.00. "Серпанцін".
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.00. Час.
20.40. Масква. Крэмль.
21.00. Лато "Мільён".
◆21.30. "Чаплін" (Вялікабрытанія).
23.50. Прэс-экспрэс.
◆24.00. "Чаплін" (працяг).

Канал "Расія"

7.00, 11.00, 13.00, 15.00, 19.00, 22.00. Весткі.
8.00. Навіны Эй-бі-сі.
8.25. Паехалі.
◆8.35. "Пячора "Залатой ружы" (Італія). 2-я серыя.
◆9.30. "Санта-Барбара".
10.20. Гандлёвы дом.
10.35. Тэлегазета.
10.40. Сялянскае пытанне.
11.05, 13.20. Дзелавая Расія.
◆13.45. "Тайна цёмных джунгляў". 4-я серыя
15.05. Рэпартажы з месцаў.
15.20. Студыя "Рост".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Свята кожны дзень.
16.15. Новая лінія.
16.55. Пяць хвілін аб добрым жыцці.
17.00. Вяртанне традыцый.
17.15. Мір і вайна.
17.55. У свеце аўта- і матаспорту.
18.25. Свая гульня.
19.25. Падрабязнасці.
◆19.35. "Санта-Барбара".
20.35. Л.Паварoці, Х.Карэрас, П.Дамінга ў праграме "Ода футболу".
22.20. Рака часу.
22.25. Аўтаімгненне.
22.30. Спартыўная карусель.
22.35. "Ода футболу" (працяг).
23.20. Зоркі гавораць.
◆23.25. "У горадзе Сочы цёмныя ночы".

Санкт-Пецярбург

12.00, 14.30, 18.30, 21.30. Інфарм ТБ.
* 12.10. "Што мацней?"
12.20, 14.40, 18.20, 19.05. Музычны момант.
12.25. "Нямецкая хваля".
13.00. Хуткая дапамога.
13.30. Песні нашай маладосці.
13.45. Урок нямецкай мовы.
14.00. "Еўрапейскі калейдаскоп".
◆14.45. "Дазвольце ўзлёт".
16.20. Чароўная лінія.
16.35. "Канцэрт Жульет Грэко ў зале "Алімпія". Тэлефільм.
17.25. Паласатая музыка.
18.05. Ваенных медыкаў аркестр.
18.50. Спорт, спорт, спорт...
19.10. Вялікі фестываль.
◆19.25. "Брунет у вячэрнюю пару".
* 21.05. "Лапачка".
21.10. Тэлемагазін.
21.15. Тэлеслужба бяспекі.
21.45. Спартыўныя навіны.
22.00. Ваш стыль.
22.05. "Тэлекампакт". Музычнае шоу

8-ы канал

◆18.00. Ю.Шаўчук, Ю.Марозаў, група "ДДТ" у фільме "Адліга".
◆19.05. "Марэна Клара".
19.55. БАНТ: "Рэпартаж".
20.05. Да ведама.
◆20.30. "Шанцы".
21.20. Студыя "БМ". Квадракола.
◆21.40. "Іншапланецянін".

НТБ

* 17.00. Мультфільмы.
17.25. Загадкі Біблії.
18.00, 21.00, 23.15. Сёння.
18.35. Такое спартыўнае жыццё.
◆19.30. "Укол парасонам" (Францыя).
◆21.35. "Скрыпач на даху". 2-я серыя.
22.40. Часінка.
◆23.30. "Танга на Дварцовай плошчы".

■ 30, пятніца

Беларускае тэлебачанне

8.00. Навіны.
8.10. Дайджэст.
8.20. Пяць хвілін на жарты.
8.25. "Утрапёная Айседора". Музычны фільм.
9.00. ТБ – школе. "Гераічная абарона Брэсцкай крэпасці".
9.35. Урокі беларускай мовы.
* 9.45. "Віні-Пух", "Віні-Пух ідзе ў госці" і інш.
◆10.25. "Рысь вяртаецца".
14.50. Мастачка Тамара Стагановіч (ЗША).
◆15.15. "Мой любімы клоун".
16.45. "Калядныя святкі". Выстаўка твораў народнага ўжытку.
17.00. Навіны.
17.10. Навагоднія цацкі з саломы.
17.25. "Залатая ліра". Вынікі конкурсу.
18.10. Навіны (Магілёў).
18.25. Пяць хвілін на жарты.
18.35. Навіны Бі-бі-сі.
19.10. Эканамікст.
19.20. "Залатая ліра".
20.05. Дзелавы веснік.
20.20. "Дамавічок". Прэм'ера цыкла.
20.30. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.40. Анталогія гумару.
22.20. Пад купалам Сусвету.
22.30. "Нов і К"-топ-10.
23.35. НіКа.
◆23.50. "Каханне з прывілеямі".
2.05. Дайджэст.

Канал "Астанкіна"

7.50, 8.50, 9.50, 14.50, 17.50, 22.50, 0.50, 1.50. Навіны.
8.00. Сарока.
◆8.20. "Дзікая Роза".
9.00. Дапамажы сабе сам.
9.30. Фестываль па спартыўных танцах сярод дзяцей.
14.00. Прадпрымальнік.
◆15.00. "Навагоднія прыгоды Машы і Віці".
16.20. Рок-урок.
16.50. Свет сёння.
17.00. Чалавек і закон.
17.30. Галасы Расіі.
17.40, 20.30. Надвор'е.
17.45. "Хто ёсць хто. XX стагоддзе". Луі дэ Фюнес.
18.00. Бамонд.
◆18.25. "Дзікая Роза".
18.55. Поле цудаў.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.00. Час.
20.40. Поле цудаў. (Працяг).
21.10. Чалавек тыдня.
21.30. Ралі Парыж–Гранада–Дакар.
◆21.35. "Жыў-быў паліцэйскі" (Францыя–Італія).
23.30. "Погляд" з А.Любімавым.
0.10. Прэс-экспрэс.
0.15. Музагляд.
◆1.00. "Сустрэнемся на Таіці".

Канал "Расія"

7.00, 11.00, 13.00, 15.00, 19.00, 22.00. Вестмі.
8.00. Навіны Эй-бі-сі.
8.25. Паехалі.
◆8.35. "Пячора "Залатой ружы". (Італія). 3-я серыя.
◆9.30. "Санта-Барбара".
10.20. Гандлёвы дом.
10.35. Тэлегазета.
10.40. Сялянскае пытанне.
11.05, 13.20. Дзелавая Расія.
◆13.45. "Тайна цёмных джунгляў". 5-я.
15.05. Рэпартажы з месцаў.
15.20. Студыя "Рост".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Свята кожны дзень.
16.15. К.-М.Вебер. "Бачанне Розы".
16.25. Улада свабоды.
◆16.55. "У апошнюю хвіліну".
17.55. Рок-тайм.
19.25. Падрабязнасці.
◆19.35. "Санта-Барбара".
20.30. "Гарадок". Забаўляльная праграма.
21.05. "К-2" прадстаўляе: "Ведай нашых".
22.20. Рака часу.
22.25. Аўтаімгненне.
22.30. Спартыўная карусель.
22.35. Праграма "А".
23.35. Зоркі гавораць.
◆23.40. "Дэжа вю".

Санкт-Пецярбург.

12.00, 14.30, 18.30, 21.30. Інфарм ТБ.
12.10. Чароўная лінія.
12.25. "Нямецкая хваля".
12.55, 14.40. 19.05. Музычны момант.
13.00. "Княгіня Наталля Пятроўна". Тэлефільм.
13.25. "Оперны баль". Канцэртная праграма.
◆14.45. "Брунет у вячэрнюю пару".
16.20. Казка за казкай.
◆16.50. "Граматыка кахання".
17.55. Храм.
18.50. Спорт, спорт, спорт...
19.10. Вялікі фестываль.
◆19.25. "Сікілоку".
20.45. На канцэрце Яфіма Шыфрына.
21.10. Тэлемагазін.
21.15. Тэлеслужба бяспекі.
21.45. Спартыўныя навіны.
22.00. Ваш стыль.
◆22.05. "Ягоны развод" (ЗША).

8-ы канал

* 18.00. Мультфільмы.
18.40. Дорэміфасолькі.
18.50. БАНТ: "Рэпартаж".
◆19.10. "Марэна Клара".
20.00. Агенцтва "Пармікс".
20.15. Інтэрв'ю з намеснікам міністра унутраных спраў, камандуючым унутранымі войскамі Беларусі – В.С.Агольцам.
◆20.35. "Шанцы".
21.25. Студыя "БМ". "Тры апельсіны".
21.40. Час мясцовы.
◆22.10. "Сувенір для пракурора".

НТБ

* 17.00. Мультфільм.
17.30. Загадкі Біблії.
18.00, 21.00, 23.15. Сёння.
18.35. Футбольны клуб.
◆19.15. "Радня".
◆21.35. "Скрыпач на даху". 3-я серыя.
22.40. Часінка.
◆23.30. "Сіньёр Рабінзон" (Італія).

Дзяжурны рэдактар Якаў ЯСЭПКІН.

Стыльрэдактар Валянціна СКАРЫНКІНА.

Заснавальнікі: ЦК СМБ, калектыў рэдакцыі газеты "Чырвоная змена".
Выдавец: газетна-выдавецкае закрытае акцыянернае таварыства "Маладняк", 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
Газета ўзнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. Набрана і звярстана ў наборна-выдавецкім бюро "ЧЗ".
Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку", 220013, г.Мінск, пр. Ф. Скарыны, 79.
Выходзіць у аўторак, чацвер і суботу.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.

Час падпісання ў друк:
па графіку – 19.20, падпісана – 19.20.
М. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Індэкс 63129. Зак. 140.
Тыраж у снежні 49 736, па суботах-50 736.

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220013 г.МІНСК, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмная – 68-26-27; намеснікі галоўнага рэдактара – 32-12-82, 68-29-45; сакратарыят – 68-29-28; аддзел палітыкі, аддзел інфармацыі – 68-29-26; аддзел эканомікі і сацыяльных праблем – 68-28-52; аддзел культуры і гістарычнай спадчыны, аддзел маральна-этычнага выхавання – 68-29-56; аддзел пісьмаў і вывучэння грамадскай думкі – 68-28-32; аддзел студэнцкай і школьнай моладзі – 68-25-93; аддзел ілюстрацыі – 68-27-74, 68-25-41; ул. кар. па Віцебскай вобл. – (02132) 2-36-37.
РЭКЛАМНАЯ СЛУЖБА – тэл. 68-29-45. Факс: 32-21-03.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ:
Сяргей БАЛЦЭВІЧ (адказны сакратар), Валянцін БАРЫСЕВІЧ, Валерый ВАРАНЕЦКІ, Валерый ІВАНОЎ, Мікалай ЛАРКОВІЧ, Віктар ЛЮКОВІЧ, Алесь МАСАРЭНКА, Станіслаў НІЧЫПАРОВІЧ, Аляксандр САЛАМАХА (першы нам.галоўнага рэдактара), Павел СІМАНАЎ (нам.галоўнага рэдактара), Алег СЛУКА, Наталля СТРАЛКОВА, Кузьма ШАПЛЫКА, Вольга ШАЎКО, Майя ШЭНДРЫК.

Галоўны рэдактар Уладзімір БЕЛЬСКІ